

בעזה"ש"ת

ספר

לקומי תפילות

מסודר על פי א – ב

ברית

כל דיבור יכול לרפאות כל העולם,
לשמח כל העולם, לחזק כל העולם ...
(רבי ישראל בער אודסר)

זֶה הַשַּׁעַר לַה' צְדִיקִים יָבוֹאוּ בוֹ

סֵפֶר

לְקוּמֵי תַּפְלוֹת

לְנוֹרָא תַּהֲלוֹת, כְּלוּלִים מְכַל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל, תַּפְלוֹת תַּחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת, וְרָצוֹנִים וּפְיוּסִים וּדְרוּשִׁים וְהַתְעוּרוֹת גְּדוֹל לַנֶּפֶשׁ, שִׁיעוּרֵי הָאָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְזִכּוֹר אֶת אַחֲרִיתוֹ, וְכַסּוּפִים וְנִגְעוּגִיעִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַשְׁתַּוְּקוּת נִמְרָץ לְעִבּוּדָתוֹ וּלְתוֹרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל תַּפְּלָה כָּל תַּחֲנָה כָּל בִּקְשָׁה הַמִּכְרַח לְכָל אִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֵעַ אֶת נִגְעֵי לִבּוֹ וּמִכְאוּבָיו, הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכָל יִמְצָא בְּתוֹךְ תַּפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת הֵלְלוּ אֲשֶׁרֵי שִׂיאָחוֹ בָּהֶם, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיד, קֶשֶׁרֶם עַל לִוַּח לִבָּךְ, לְמַעַן תַּחֲכֶם בְּאַחֲרִיתָךְ:

מִי־סָדִים עַל אֲדָנִי פֹה הַמַּאֲמָרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ לְקוּמֵי מוֹהֲרֵי"ן יִסְדֶּם אַחֵר הַמֵּיחָד שֶׁבְּתַלְמִידָיו אֲשֶׁר יֵצֵק מִים עַל יָדָיו הֵרֵב הַנְּאֻן הַחֲסִיד הַמְּפָרָסִם מוֹרְנוֹ וְרַבְּנוֹ מְאֹד עֵינֵינוּ אֲשֶׁר נִשָּׂא אוֹתָנוּ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק מוֹהֲרֵי"ר נִתֵּן זְצוּק"ל, עַל פִּי פִקְדָתוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ הַגָּדוֹל בַּעַל הַמַּחֲבֵר הַלְקוּמֵי מוֹהֲרֵי"ן זְצוּק"ל, כְּמִבְאֵר בַּהֲקִדְמָה לָךְ נָא רְאֵה שָׁמָּה:

יִצְחָק בְּרֵאשׁוֹנָה לְאוֹר עַל־יְדֵי מוֹ"ר מוֹהֲרֵי"ר נִתֵּן זְצוּק"ל בְּעֲצָמוֹ בִּשְׁנַת תַּקפ"ב לַפ"ק וְכָתַב בְּעֲצָמוֹ לַפְּרָט תַּחַת אֶהְבְּתִי יִשְׁטַנּוּנִי וְאֲנִי תַּפְּלָה.

ואחר הסתלקותו הק' נדפסו הרבה פעמים:

ועתה יוצא לאור ע"י

קֶזֶן ר' יִשְׂרָאֵל רַב אֹדֶסֶר זצ"ל

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זע"א

פעיה"ק ירושלים תובב"א

בית ישראל, להכניס הדעת דקדושה בבנינו ויוצאי חלצינו ובתלמידים הגונים, כמו שכתוב: "והודעתם לבניך ולבני בנך", וכל דבורנו ועסקנו בזה העולם יהיה רק בתורתך ועבודתך, שנוקה תמיד שכל אחד ואחד יעסק וידבר עם חברו ביראת שמים בכל יום ויום, ויקבלו דין מן דין תורה ודעת אלהים ויראת שמים, ויעורר ויזרו ויחזק כל אחד ואחד את חברו בעבודת השם ותפלה, כי כבר גלית לנו על ידי חכמך האמתיים, שזה עקר ההשגחה והחליפות שגשאר מן האדם אחר מיתתו בעולם הזה, כי אין גשאר מן האדם כלום בעולם הזה אחר פטירתו כי אם דעתו ודבוריו הקדושים שנוקה להאיר בחבריו ובניו, והזהרת אותנו שכל אדם צריך לעסק בזה, אפילו הפחות שבפחותים, כי כל אחד ואחד מישראל יש לו דעת ודבורים קדושים מה שאין בחברו, וצריך להאיר דעתו בחברו ובבניו ובכל הענפים השוכים לגשמתו, כי זה עקר ישוב העולם, כשהעולם יודעין מהשם ותפלה ותורתו הקדושה:

על-כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי הראשונים והאחרונים מגן ומושיע לנו בכל דור ודור, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעזר לנו ותזכנו שיהיה גשאר זכרנו לדורי דורות, ולא יפסק חבל הקדושה של ישראל לעולם, שתשפיע עלינו יראת שמים באמת, באופן שנוקה שיהיו דברינו גשמים תמיד לעבודתך וליראתך, ונוקה בכל יום תמיד לדבר עם חברינו ובנינו ביראת שמים, ויתקיימו דברינו ודעתנו אצלם ולא יעברו דברינו מלפם חס ושלום, רק יבנו דברינו האמתיים בלפם, וישמעו ויתקיימו אצלם לעד ביתד חזק כל ימות, וישוכו אליך באמת, באופן שנוקה כלנו להאיר בהענפים היוצאים מאתנו, להשאיר בנים ותלמידים הגונים הרבה בעולם, עד שבנינו ותלמידינו יוכו להוליד עוד בנים ותלמידים רבים להאיר בהם הדעת הקדוש ששמענו וקבלנו מפי רבותינו וחכמינו וזרונם לברכה, וכן מדור

לדור לעולם. "דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך וגידו". ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך, לא ימוש מפיו ורעך ומפי זרע ורעך, אמר יהוה מעתה ועד עולם".

(ט) ותעזר לכל חשוכי בנים בורע של קימא לעבודתך וליראתך (ובפרט וכו'), ותמשיך ברכה וחיים טובים לכל בנינו וצאצאינו, ותציל אותנו ואת כל דורותינו ואת כל ישראל מצער גדול בנים לעולם, ונוקה כלנו לגדל כל יוצאי חלצינו בלי שום צער ונזק, רק תהיה בעזרנו לגדלם בנחת בשלום ושלחה והשקט לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארץ ימים ושנים טובים לעבודתך ולתורתך וליראתך, וילכו יונקותם ויהי כזית הודם, ולא יהיה עקר ועקרה בנו ובורענו לעולם, ויתרבו צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בכוכבי השמים ובחול הים לדור ודור עד עולם, ויהיו כלם עוסקים בתורה לשמה יומם ולילה ועושי רצונך באמת, ולא יסורו מכל דברי התורה ימין ושמאל אפילו בחוט השערה כל ימיהם לעולם, ויבירו כלם אותך באמת, וידעו אותך כלם למקטנם ועד גדולם:

(ז) רבוננו של עולם, "נוהג בצאן יוסף יושב הכרובים, הופיעה" עלינו ברחמיך הרבים אור קדשך, שימשיך עלינו קדושה וטהרה, באופן שנוכל לכה ולהכניע ולשבר את יצרנו הרע. ונוקה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, שנתהיה כלנו אנוחנו וורענו שומרים את הברית קדש. ותעזר לנו תמיד ותציל אותנו ברחמיך העצומים וחסדיך הגדולים מכל

שי לקוטי ברית תפלות

מיני פגם הברית, חס־ושלום, הן במחשבה הן בדבור הן במעשה, בין בשוגג בין במזיד, בין באגם בין ברצון, הן בחוש הראות הן בחוש השמיעה הן בשאר חושים, בכלם נהיה קדושים וטהורים בקדשת הברית בלי שום פגם והרהור כלל, כי ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל האמות, ורוממתנו מכל הלשונות, והבדלת אותנו מכל טמאותיהם ומכל תועבותיהם, באשר כתבת לנו בתורתך: "ואבדל אתכם מן העמים להיות לי", וקראת אותנו בלנו בשם צדיקים, כמו שנאמר: 'ועמד (ישראל) בלם צדיקים':

אנא ברחמיך הרבים, אל תעשה תורתך הקדושה פלסתר, חס־ושלום, כי דברך אמת וקים לעד, על־כן עשה עמנו בחסדך ועזר לנו שנהיה באמת בכלל צדיקים על־ידי שתוכנו להיות משומרי הברית, אשר על־ידי־זה לבד יאות לנו להיות נקרא בשם צדיק, כמו שהודעתנו על־ידי חכמיך הקדושים שאין נקרא בשם צדיק בִּי־אם מאן דנטיר ברית:

ובכן בשם שעזרת את יוסף צדיקך בשעה שבא לידי נסיון והצלת אותו ונתת לו כח להתגבר על יצרו, כן יהמו גא מעיד ורחמיך עלינו ותוכנו בזכות וכת יוסף הצדיק, ותתן לנו שכל חכמה ובינה ודעת וכת וגבורה דקדושה, באפן שנוכל להנצל מכל מיני פגם הברית ונוכל להתגבר על יצרנו, ונזכה שתהיה מחשבתנו קשורה ודבוקה בקדשתך חמיד בלי הפסק רגע, למען יהיה לנו כח על־ידי־זה לסדר תפלתנו לפניך בראוי בלי שום מונע ועכוב ובלבול, באפן שתתקבל תפלתנו לפניך, ויכמרו רחמיך עלינו ותשיב פניך אלינו, ותמהר ותחיש לגאולנו ותביא לנו את משיח צדקנו ולמענך עשה ולא לנו, ועזרנו שתהיה תפלתנו מסדרת בראוי, ותתן בנו שכל ודעת שנוכל לכלכל דברינו

לקוטי ברית תפלות שיא

במשפט ולא נכשל באמרי פינו ולא נפדה בתפלתנו לימין ולשמאל מן הדרך הישר והאמת:

(י) ועזרנו ברחמיך הרבים לשמר את הברית קדש, ורחם עלינו והצילנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל מכל מיני פגם של גאוף, חס־ושלום, הן בראיה הן במחשבה בדבור ובמעשה, ובכל החמשה חושים בכלם תשמרנו ותצילנו מכל מיני פגם הברית, רק תעזרנו להיות קדושים וטהורים בכלם, ונזכה לקדשת הברית באמת, ברצונך הטוב, ובצל כנפיך תסתירנו:

(א) אנא יהוה, רחמן האמת, מלא רחמים, חמל על מעשיך, ותפתח פי ולבי שאוכל לפרש שיחתי לפניך ואזכה לעזר רחמיך האמתיים עלי, שתרחם עלי מעתה, ותעזר לי שאזכה לקדש ולטהר עצמי בקדשת הברית ואנצל מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם. "העבר עיני מראות שוא, בדרךך חני":

וכל מה שפגמתי עד עתה בברית קדש, על הכל תמחל ותסלח לי, מוחל וסולח, ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, הן מה שפגמתי במחשבה או בדבור או במעשה, הן מה שפגמתי בראיה העין ובשמיעת האזן ובחוש הריח, בין בשוגג בין במזיד בין באגם בין ברצון, וכל מיני פגמים שפגמתי בפגם הברית, על הכל תמחל ותסלח לי, חנון המרבה לסלות. "למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא". ותרחם עלי ותשבר ותמגר ותכניע ותבטל את כל מיני קשרים ועבותות ושלשלת דסטרא אחרא שנקשרו ונגדלו על־ידי עונותי המרבים, אשר הם מתגברים עלי בכל עת ורוצים למשכני, חס ושלום, מפגם לפגם, ואין מניחים אותי לקדש ולטהר עצמי באמת בראוי, ומחמת זה אני רחוק

מקדשת הברית באמת, פראוי לאיש ישראל לזרע אברהם יצחק ויעקב אשר בהם בחרת:

(ט) יהוה אלהים, אבינו שבשמים, רחמן האמת, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תמיד, אתה ידעת כמה אנחנו רחוקים עכשו מקדשת המחשבה ומשלמות הדעת, וכבר בלינו שנותינו בהכל וריק, בכלבול הדעת ובמחשבות רעות ופגומות מאד בכל עת ובכל שעה, ועדין לא זכינו לשוב הדעת פראוי באמת אפלו שעה אחת מנעורינו עד היום הזה, כי חטאנו עוינו ופשענו מאד ופגמנו בהברית קדש, אשר על-ידי-זה נטרה ונתבלבל דעתנו מאד ואין אנו יודעים כלל איך להחיות את עצמנו, ובאיזה דרך נזכה לשוב אל הדעת וקדשה בשלמות פראוי באמת, כי קללנו ופגמנו בכל הדרכים והשבילים של הדעת וקדשה:

(י) רבנו של עולם, מלא רחמים, זבני ברחמיך הרבים לשלמות לשון הקדש, למען אזכה על-ידי-זה להפיל ולהכניע ולשבר כל התאוות רעות וכל המדות רעות הנמשכין משבעין עממין, אשר כל התאוות והמדות רעות שכינים להם ולא לנו, ובפרט תבערת המדורה של תאוות נאוף, החפצה להתגבר עלינו בכל עת. חוס וחמל עלינו, וזבנו להפיל ולהכניע ולבטל תבערת המדורה הזאת מעלינו ומעל גבולנו:

כי אתה ברחמיך בחרת בנו מכל העמים, ורוממתנו מכל הלשונות, ונתת לנו לחלקנו שלמות לשון הקדש, אשר בו בראת עולמך כמו שכתוב: "בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם", ונתת לנו תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך בלשון הקדש, ובו נדברת עם כל נביאך הנאמנים המדברים בשמך ברוח נבואה ורוח הקדש, אשר עם כלם דברת בלשון הקדש, אשר היא כלילת יפי משוש לכל הארץ:

על כן באתי להפיל תחנותי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, יהמו נא מעיד עלי, תיקר נא נפשי בעיניך, שתעזור חסדיך האמתיים עלי, ותשפיע עלי ברחמיך הגדולים שלמות לשון הקדש, באפן שאזכה ברחמיך להתגבר על יצרי הרע, להכניע ולשבר ולבטל מעלי תבערת המדורה של תאוות נאוף, כי אתה ידעת יהוה אלהינו, כי תאוה זו היא עקר הנפיון והמתקלא, אשר רק בשביל זה באנו לעולם הזה כדי להתנפלות ולהצטרף בתאוה זו, כי רצונך הטוב היה לנפשות אותנו בתאוה הזאת, אם יהא לנו כח להתגבר על יצרנו להכניע ולשבר תאוות גופנו, ולדבק עצמנו לשמך הגדול באמת כל ימי חיינו כדי להיטיב אחריתנו, למען תתפאר בנו בכל העולמות בששונך להכניע ולשבר ולבטל תאוה הזאת. ובעוונותינו הרבים לא נוהרנו לעמד בנפיון וצרוף הזה פראוי, כמו שאמר דוד המלך עליו השלום: "בחתת לבי פקדת לילה צרפתני כל תמצא, ומתי כל יעבר פיי", עד אשר כלו כגון חיינו ושנותינו באנחה, כי רק על-ידי-זה סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ובכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ביותר, וברחמיך הרבים גלית לנו על-ידי צדיקי הדור האמתיים עצות טובות להמלט מזה בשוב ואל תעשה במעשה ובמחשבה, אבל לא נוהרנו לקיים עצותיך הטובות באמת, ולא שמרנו את המחשבה מבלבולים והרהורים ושמותים:

אבל אף-על-פי-כן אתה מלא רחמים, ועדין לא כלו רחמיך ממני, ואתה גדול העצה פלא יועץ, חמל עלי ותשפיע לי עצה טובה עצה אמיתית, באפן שאזכה לקיים עצותיך הטובות, באפן שאזכה מעתה להמלט ולהנצל מאש המדורה הזאת. ותצילני ברחמיך הרבים מרוח שטות של תאוה רעה הזאת, כי בעוונותינו הרבים אין אנו יודעים להשיג עצותיך הקדושות איך להנצל מתאוה הזאת, כי אתה גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, שעל-ידי שלמות לשון הקדש זוכין להכניע

תאווה רעה זו, וגם אתה הודעת לנו שאי אפשר לזכות לשלמות לשון הקדש כי אם על ידי שמעבדים תאווה זו וזוכין לשמירת הברית, ואני בער ולא אדע, מהיכן אתחיל לזכות למעלות קדושות האלו שהם שלמות לשון הקדש ושמירת הברית, מאחר ששניהם תלויים זה בזה: על כן באתי לשחר פניך יהוה אלהי "הודיעני נא את דרכך", ואדעה באיזה דרך אצפה למעלות האלו לשלמות לשון הקדש ולשמירת הברית, באפן שאצפה להתקרב אליך באמת, כי אתה ידעת כי אי אפשר להתקרב אליך באמת, כי אם על ידי שמעבדין תאווה הזאת לגמרי, אשר היא הרע הכולל של כל השבעין אמות, ואנחנו בני ישראל עם קדוש, אנחנו בשרשנו אנו רחוקים לגמרי מתאווה רעה הזאת, ואין התאווה הזאת שיכת לנו כלל כי אם להם ולחלקם ולא לנו:

רבונו של עולם, חוסה על כבודך, וראה שפלותנו ובזיונו אשר ירדנו מטה מטה, ונפלנו בגלות של שבעין אמות על ידי תאווה רעה הזאת, אשר היא גרמה לנו כל הצרות וכל הגזירות בכלל ובפרט שעברו עלינו כבר, ואשר עדין לא גצלונו מהם. ואם אמנם אנחנו בעצמנו יודעים מכל זה, ואף על פי כן לא היינו נשמרים לגרש הרוח שטות של תאווה זו מקרבנו, הלא אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו, ואתה ידעת יצרנו כי מחמך קרצנו, "הן בעון חוללת, ובחטא יחמתי אמי", אבל אתה גבור ורב להושיע, גדול העצה ורב העלילה" ואתה מספוט מתהפך, "ובדרך כח וגבורה ובדרך לגדל ולחזק לכל", ואתה יכול למצא כי גם בן נקרות טובות, ולהאיר ולהשפיע עליהם באפן שיתגבר הטוב שבי על הרע שבי, עד שכל הרע הנאחז והנדבק בו יפל ויתפטר לגמרי, והטוב יתברר ויתנשא ויעלה וישלים את הלשון הקדש עד שאצפה

ברחמיך לברר כל הטוב שבעין הדעת טוב ורע, שהוא לשון תרגום, ולהכניע ולהפיל ולבטל את הרע שבו, עד שלא יהיה שום פח להסתרא אחרא ולכל הקלפות הנמשכין מזהמת הנפש הקדמוני לעלות דרך לשון תרגום להסית ולפתות אותנו, חס ושלום, רק תהיה בעוננו תמיד, ותשפיע עלינו ברחמיך חכמה ודעת ושכל ודקדשה, באפן שלא יהיה להם שום פח לפתות אותנו, חס ושלום, ונצפה לגרש לגמרי רוח שטות של תאווה הזאת מקרבנו:

ונצפה ברחמיך הרבים לשלמות לשון הקדש על ידי לשון תרגום, ותמשיד עלינו קדשה וטהרה, ונצפה תמיד לקדש את הלשון שלא נדבר שום דבור הפוגם את הלשון, רק כל דבורינו יהיו תמיד בתורה ובתפלה ובקשות ותחנונים ובקראת שמים ובכל עניני הקדש המקדשין את הלשון, עד שנצפה מהרה לשלמות לשון הקדש ולשמירת הברית באמת:

וזהני ברחמיך הרבים לברר כל חמימותי בהדבור של לשון הקדש כמו שכתוב: "חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני", שתהיה בעזרי ותופני לדבר כל דבורים הקדושים בחמימות גדול ודקדשה והתלהבות הלב באמת. ואצפה לעורר רשפי שלהבת יה המשרש בקרבי בשרש נפשי ורוחי ונשמת, הנוצר ולוהט להתקרב להשם יתברך, עד שאצפה לעסק תמיד בתורה ובקראת שמים ובתפלות ותחנונים ובקשות ושירות ותשבחות להשם יתברך, וכלם יהיו בדבורים חמים מעמק הלב, בקדשה ובטהרה, בדבורים בוערים באש לוהט וכל דברי יהיו בגחלי אש באימה ובקראת גדולה מפניך. ונצפה להמליכך עלינו על כל רמ"ח אברינו ושם"ה גידינו בפחד וברעד ברתת וייע, עד שאצפה שיהיו כל דבורי היוצאים מפי בבחינת שלמות לשון הקדש,

ויתקרב כל חמימותי בהרפור של לשון הקדש, ועל-ידי אש הקדושה
הזאת של לשון הקדש אֶזְכֶּה לְשַׁרְף וּלְהַכְנִיעַ וּלְהַפִּיל אֶת כָּל הָאֵשׁ הָרַע
שֶׁל תַּבְעֵרַת הַמְדוּדָה שֶׁל שִׁבְעִין בּוֹכְבִּין, שֶׁהוּא הָאֵשׁ הָרַע שֶׁל חֲמִימוֹת
תַּאֲוֹת נָאוֹף, בְּאִפֶּן שֶׁיִּתְבַּטֵּל מִמֶּנִּי תַּאֲוָה רָעָה הַזֹּאת לְגַמְרִי מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, וְיָקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "מִהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם". רֹאשׁ מִסְפִּי,
עַמֵּל שְׁפָתֵימוֹ יִבְסֶמוּ. יִמוּטוּ עֲלֵיהֶם גְּחָלִים בָּאֵשׁ וְיִפִּלֻם בְּמַהֲמֹרוֹת כָּל
יְקוֹמִי". וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וּפְרוֹשׁ לְגַמְרִי, וְאֶזְכֶּה לְכָלִי לְהוֹדֵק לָזֶה כִּי
אִם בְּשִׁבִּיל קִיּוֹם הָעוֹלָם לְבַד, בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה בְּאֵמֶת, בְּרִצּוֹנָהּ הַטּוֹב:
וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּחִמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִילֵנִי בְּחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים
מִמִּקְרָה לִלְזָה, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, שֶׁלֹּא יֵאָרֶע לִי שׁוֹם מִקְרָה לֹא בְּיוֹם
וְלֹא בְּלִילָה, רַק אֶזְכֶּה לִישׁוֹן בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה, "בְּטוֹב אֶלִּין אֶקִּיץ
בְּרַחֲמִים":

אֲבִינִי אֲבִי הַרְחֵמוּ, מֵלֹא רַחֲמִים רַבִּים וְחֲסָדִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים תְּמִיד,
צוּפֶה מְרַחֵק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, חוּס וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, הַמּוֹן מַעֲיָד
וְרַחֲמִיךָ יַעֲוִרֵנוּ עָלֵינוּ, חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵנוּ וְטַפֵּנוּ, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֶת
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמִּקְרָה לִלְזָה, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת עֵצֶם הַפָּגֶם
הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַנוֹגֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ, עַל-יְדֵי מִקְרָה
לִלְזָה, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְבֶּה עִירֵנוּ וְשִׁמְם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ,
וְנִטֵּל כְּבוֹד מִבֵּית חֵינֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ, וְנִתְפָּוֶרֶנוּ בֵּין הַגּוֹיִים,
וְנִדְחֵנוּ בְּאַרְבַּע בְּנוֹת הָאָרֶץ:

חַמֵּל עַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַמֵּל עַל עַנְיֵי הַצָּאן, צֹאן גִּדָּח וְאִין
מִקְבִּץ. מִלֵּד רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמַטִּיב תִּדְרֹשׁ לָנוּ, שׁוֹכֵה עָלֵינוּ
בְּהַמּוֹן רַחֲמִיךָ בְּגִלָּל אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רִצּוֹנָהּ, וְאָמַר לְצִרוֹתֵינוּ דִּי, וְכִנּוּ
בְּרַחֲמִיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִילֵנוּ מִמִּקְרָה לִלְזָה, וְיִשְׁמַר צִאֲתֵנוּ

וּבּוֹאֵנוּ לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת נִשְׁמְרִים מִכָּל
דְּבַר רָע, שֶׁלֹּא נִהְרַהֵר בְּיוֹם, וְלֹא נָבּוֹא לְיַד טַמְאָה בְּלִילָה, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם,
וְנִזְכֶּה שְׁתַּתִּיחַ מִחֲשַׁבְתָּנוּ קְדוֹשָׁה וְטַהוֹרָה תְּמִיד:

וְחַנּוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאֶזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְצִדִּיק הָאֵמֶת שְׁבִדּוֹר הַזֶּה,
וְאֶזְכֶּה לְשַׁמֵּעַ מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ בְּעֲצֻמוֹ דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, אֲשֶׁר הוּא
זוֹכֶה עַל-יְדֵי מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים לְשַׁמֵּעַ מִפִּי. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
יִרְאָה עֲלֵיָהּ יִרְאֵת הַרוּחָמוֹת, וְאֶזְכֶּה לְשַׁמֵּעַ הַדְּבַר הַקְּדוֹשׁ מִפִּי הַצִּדִּיק
הָאֵמֶת בְּאֵימָה וּבִירְאָה גְּדוֹלָה, בְּאִפֶּן שֶׁאֶקְבֵּל דְּבַר לִישׁוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת
גְּמוּר, וְאֶזְכֶּה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת בְּקִדְשָׁהּ גְּדוֹלָה, בְּרָאוּי לְרַע יִשְׂרָאֵל
עֲבָרֶיךָ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ. וְחַנּוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאֶזְכֶּה לְחַנּוּן בְּחַיִּי אֶת
כָּל הַחֲטָאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכָל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרִי עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֶפְּלוּ כָּל הַחֲטָאִים שֶׁחֲטָאתִי בְּשׁוּגֵג אוּ בְּאִנּוּם, כֹּלם אֶזְכֶּה
לְחַנּוּן בְּחַיִּי חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וּמַעֲתָה תִּזְכְּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּקִדְשָׁהּ
וּבִטְהָרָה, וְאֶזְכֶּה לְשִׁלְמוֹת לִישׁוֹן הַקְּדוֹשׁ וְלִקְדֻשַׁת הַבְּרִית:

(כ) עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְיָהוֹה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, בָּלֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּא,
בָּלֵב נֶאֱנָח מִמִּשְׁךְ וּמִמְדָּט, שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ כְּעֵנִי בִּפְתַח, דֵּל וְרֹשׁ
וְאֶבְיוֹן פּוֹרֵשׁ בְּפִי, נוֹשֵׂא עֵינָיו לְשָׁמַיִם כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יְד אֲדוֹנֵיהֶם,
כְּעֵין הַחֵיב וְהַמּוֹרֵד הַבָּא לְרִצּוֹת וּלְפָסִים אֶת אֲדוֹנָיו, שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן
מִתְנַת חֲנֻם. חַנּוּנִי, חַנּוּנִי, וְתִמְשִׁיד עָלַי דַּעַת דְּקִדְשָׁהּ מְזֻקָּנִים שֶׁבְּקִדְשָׁהּ.
וְתִזְכְּנִי מַעֲתָה לְהַנְצִל מִכָּל מִינֵי פָגֶם הַבְּרִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי מַחֲשַׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי פָגֶם
הַדַּעַת, וְאֶזְכֶּה לְחַנּוּן מְהֵרָה אֶת כָּל מִינֵי פָגֶם הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְתִּי עַד עַתָּה,
בְּאִפֶּן שְׁאֶזְכֶּה לְחַנּוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּרִצּוֹנָהּ הַטּוֹב:

ועזרני והושיעני שאזכה לעזר קולי בקדשה גדולה, והקול יעזר הכונה, עד שאזכה לתקן דעתי בשלמות עלי-ידי-זה. אנא יהוה, חוס וחמל עלינו, וזכנו לתקן הברית שהוא תקון הדעת בשלמות בקדשה ובטהרה, בלי שום פגם כלל. וכשם שהוצאת את אבותינו מגלות מצרים בגשמיית וברוחניות, והוצאת אותם מחמשים שערי טמאה, מפגם הברית, מפגם הדעת, אשר זה היה עקר גלות מצרים, והכנסתם בחמשים שערי קדשה, וזכית אותם לתקון הברית, לתקון הדעת, ונתת להם תורתך הקדושה, והכנסת אותם לארץ ישראל, פן תעשה עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות ותוציא אותנו מן הגלות המר הזה בגשמיית וברוחניות, מגלות הגוף ומגלות הנפש, ותמחר להוציאנו מכל החמשים שערי טמאה, ותפדנו ותגאלנו ותצילנו מכל מיני פגם הברית, מפגם הדעת, ותכניסנו ברחמיך מהרה לכל החמשים שערי קדשה, ותזכנו ברחמיך הרבים חיש קל מהרה לתקון הברית לתקון הדעת באמת, בראוי לישראל עם קדשך, וקים לנו מקרא שכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות":

(כב) ותרחם עלינו ותמחר עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו תמיד מפגם טמאת נדה חס ושלום, ותבדיל ותפריש אותנו וכל עמך בית ישראל מפגם טמאה זו לגמרי, שלא יארע לנו ולא יזדמן לנו שום מבשול ופגם, חס ושלום, מפגם עון נדה, חס ושלום, רק נזכה להיות קדושים וטהורים תמיד:

(כג) אלהינו ואלהי אבותינו, אלהים חיים ומלך עולם, אל חי חלקנו צורנו, צוה להציל ידידות שארנו משחת למען בריתך אשר שמת בבשרנו. רבנו של עולם, מה רב טובך אשר עשית עמנו, אשר חמלת על נפשנו, וחשבת מרחוק להטיב אחרינו, ונתת בריתך

פינך ובין אברהם אברהם, והקמות בריתך את יצחק ואת ורעו ישראל ואת זרע זרעו לדורותם וחסדת על תקון נפשותינו ונפש זרענו, וצוית אותנו לכנס בבריתו של אברהם אבינו, למול את בשר ערלתנו ביום השמיני. "מי ימלל גבורות יהוה ישמע כל תהלתו". מי יפאר מי יתדר מי יחלל מי ישבח, מי יוכל להודות לך ולברכך ולשבחך ולפאריך על כל החסד והטובה הגדולה והנוראה הזאת אשר עשית עמנו, אשר קדשת יידי מבטן וצאצאיו חתמת באות ברית קדש:

על פן באתי להפיל תחנותי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אב החסד אב הרחמן, הגואל ממות ופודה משחת, עשה למען בריתך אשר חתמת בבשרנו, וחמל על נפשותינו, וקומה בעזרתנו והושיענו למען חסדך, שזוכה לקדש ולטהר עצמנו בקדשת הברית בתכלית השלמות באמת ברוצח הטוב, ותגן עלינו ותעזרנו שנהיה נשמים מכל דבר רע, שלא נהרהר ביום שום הרהור בעולם ולא נבא לידי טמאה כלילה, ותצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני פגם הברית שבעולם, ועשה למענך ולא למעננו. עשה למען כל הצדיקים והחסידים האמתיים הקדושים והטהורים, אשר התגברו על יצריהם למען בבורך ועמדו בנסיונות גדולות ונוראות, וכפו את יצדם וקדשו את שמך, עד שזכו לקדשת הברית בתכלית השלמות ברוצח, ולמענם ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב עשה, וחוסה עלינו ועזרנו והושיענו, וקדשנו וטהרנו בקדשתך העליונה באפן שזוכה גם פן לשמירת הברית באמת ברוצח הטוב:

רבנו של עולם, מה אמר מה אדבר ומה אצטדק, ובאיזה דרך ובאיזה עצה ובאיזה תחבולה אוכל להתחיל לפרש את לבבי לפניך, ובאיזה דרך ובאיזה זכות אוכל לרצות ולפייס אותך על כל החטאים ועונות ופשעים שחמאתי וישעויתי ופשעשעתי לפניך מנעורי עד היום

הזה, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, מי יוכל לספרם מי יוכל לפרטם אפלו בדרך כלל, ועל איזה מהן אבקש קדם, על החדשות או על הישנות, על הגלות או על הנסתרות, על הכלל או על הפרט, על הגדולות או על הקטנות, כי גם הפגמים הקטנים שבקטנים בערכי, הם פגמים עצומים ונוראים, לפי עצם גדלותם ורוממותם:

רבונו של עולם, פתח פיה לאלם כמוני, למרחק כמוני, לנרדף כמוני. עזוני לפרש את לבבי המר לפניך, כי נפשי מרה לי מאד מאד עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות ולהתקיים אפלו שעה אחת מעצם מדידות לבי, כי פגמתי בהברית קדש במקור החיים:

רבונו של עולם, אתה ידעת כי כל מינינו ושנותינו לא יספיקו להתודות ולהתחנן ולעשות תקונים לתקן אפלו פגם מחשבה והרהור אחד, כי אתה לבד ידעת עד היכן עד היכן מגיע פגם ההרהור חס ושלום, מפל שכן וכל שכן פגם טפת קרי אחת לבטלה חס ושלום. מי יוכל לתקן זאת, מי יוכל לעשות תקונים על זה ולרצות ולפייס אותך על זה, אשר עלידידיה הארכנו את הגלות, ועדין לא שכנו לארצנו. ועתה מה אמר ומה אדבר ובאיזה לשון ובאיזה דבורים ובאיזה אפן אתחיל להתודות לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואיך אקבל דבורים קדושים וטהורים לפרש שיחתי לפניך. "נאלמתי דומיה החשיתי מטוב ובאבי נעפר. נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשיתי". כי השחרו פנינו מפני חטאתינו ונחשכו עינינו מפני עונותינו, עד אשר בעונותי הרבים, מתגבר עלי העצבות והמרה שחורה בכל עת, ואין לי שום שמחה אמיתית אפלו בעת שאני זוכה לעשות איזה דבר שבקדשה בעבודתך וביראתך ובתורתך, ואני רחוק משמחה אמיתית בתכלית הרחוק, כי

פגמתי באור פני מלך חיים, פגמתי בכל מיני שמחה דקדשה, פגמתי באנפין נהידין, עד אשר עלידי עונותי הרבים מתעוררים בכל עת האנפין חשוכין עלינו חס ושלום, שהם עצבות ומרה שחורה, שהמה היו בעוכרינו, והמה הם רב עקר המניעות והבטולים מעבודתך באמת, ועל ידם באו לנו כל הפגמים וכל המכשולים וכל החטאים שחטאנו ושעונו ושפשענו נגדך, באשר אתה ידעת יהוה אלהינו, וכאשר גלית לנו על ידי חכמך האמתיים, שעקר כל העונות, ובפרט פגם הברית, באין עלידי עצבות ומרה שחורה חס ושלום. ועתה אבי שבשמים אל חי וקים, מאין אבקש עזר ותרופה למכותי האנושות מאד. "אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי". מאין אבקש הצלה ומנוס מאחר שכל אחד תלוי בחרו, שמחה ושמירת הברית, ומאחר שלא זכיתי עדין לשמירת הברית בשלמות באמת בראוי, מהיכן אקבל שמחה. ומאחר שאני רחוק משמחה דקדשה, אם בן אפוא, מהיכן אקבל בח ובבורה לזכות לשמירת הברית. על בן אעק ואשוע בקול מר, אעק אלקי בקול צעקה בקול אנהה בקול דמעה אתחנן לפניך, בכל מיני תחנונים אני מפיל תחנוני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בכל מיני בקשות אני מבקש לפני כסא כבודך, בכל מיני קולות אני קורא אלקי, חוס וחמל עלי, חוס ורחם עלי, חוס וחנני, חנני ופדני, פודה ומציל הצילני, גואל חזק למענך פדני, שומע אנקת אביונים, שומע צעקתי ואנחתי, מרא דעלקא כלא, אל תתן לשחת נפשי, כי "מה בצע בדמי בדרתי אל שחת, תיורד עפר היגיד אמתך. הצילני מפיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים", כי אין שום לשון בעולם שאוכל לפרש שיחתי על ידו, כי צרות נפשי גדלו ושגבו יותר ממטבע ביון מצולה ואין מעמד, יותר מיושר בעמקי מים. ואם כל לשונות באלו דברו המשוחררים, דוד המלך ושאר צדיקים אמתיים, על עצמם, על פגם קל אחד שהוא פגם קל שבקלים

דק מן הדק, שאין פגם בזה נתפס בדעתנו כלל, אנכי מה אענה
אבתריהו, אנכי מה אמר ומה אדבר, והלאו הייתי זוכה על כל פנים
לדבר דבורים הקדושים בלב נשבר באמת, כמו שיצאו דבריהם מפייהם
באמת לאמתו, אף-על-פי שבאמת לא פגמו כלל, ואנכי פגמתי באמת
הרבה מאד בלי שעור וערה, על פן אין לי שום תקנה ומבטח ומשען
פי אם על זכות צדיקי אמת, צדיקי יסודי עולם אשר עליהם כל בית
ישראל נשען, אשר עצם קדשתם וזכותם מספקת להרים ולהגביה
ולקרב אפלו אותי אליך, ועל פחם הגדול לבד נשענתי, ועל תקפם
וחזקם אני נסמך אפלו בגלות הגדול והמר הזה, ועליהם תמכתי יתדותי
לקרא אליך ולצדק אליך ממקום שאני שם, ובאתי לפניך לשטח את
כפי אליך, ולהרים עיני למעון קדשתך, ולהסתפל ולהמון חסדיך,
שתחוס ותרחם עלי ותעלה אותי מטיט הינו, ממצולות ים, מפל
המקומות והעגונים שירדתי לתוכם על-ידי מעשי הרעים ומחשבותי
המגנות מתהו ובהו וחשך ותהום תעלה נפשי, ומפל מיני טמאות
הטהרני, ומפל מיני קלפות וסמרין אחרנין תפדני ותצילני ברחמיך
הרבים, ובכל מיני קדשות תקדשני, ובכל מיני ישועות והצלות תושיעני
ותצילני ותהיה עמי תמיד. ותעזרני שאקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק
אליך באמת, ואקשר יחד כל רמ"ח אברי ושם"ה גידי ונפשי ורוחי
ונשמותי בקשר אמיץ וחזק, שיהיו כלם מקשרים יחד ואחוזים ודבוקים
במחשבה קדושה אחת לעבודתך וליראתך באמת, באפן שאזכה להיות
סור מרע באמת, שאזכה להנצל מפל מיני חטאים ועונות ופשעים ומפל
מיני הרהורים ומחשבות רעות ומפל מיני בלבולים ומפל מיני פגם
הברית חס-ושלום, ומפל מיני פגמים שבעולם. ותמחל ותסלח לי על
כל חטאי ועונותי ופשעי שחטאתי ופשעתי ופשעתי לפניך מעורי עד
היום הזה, ותתקן כל הפגמים שפגמתי עד הנה, ומעטה תעזרני ותזכני

להיות קדוש וטהור באמת כרצונך הטוב, ותזכני לקדש עצמי במתן
לי, ואזכה לפרישות בקדשה גדולה באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה
חיש קל מהרה לקדשת הברית באמת. ותשפיע עלי ממעון קדשתך
שמחה וחדוה תמיד, ואזכה להיות בשמחה תמיד. "שוש אשיש ביהוה,
תגל נפשי באלהי". ואזכה לגיל ולשמח בישועתך תמיד. ותאיר עלי
באור פניך, ותזכני לפנים מאירות לאנפין נהירין, לפנים של שמחה
רקדשה, לאור פני מלך חיים, משמח נפשות עגומים. שלח עלי שמחה
ממעונך ושמח נפשי האמללה והעלובה מאד. "שמח נפש עבדך פי
אליך אדני נפשי אשא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך,
נעמות בימיך נצח":

(כו) ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים
חומל דלים שומר הברית והחסד, הגומל לחיבים טובות, גמל
על עבדך ואחיה. וזכני בחסדיך הרבים וברחמיך האמתיים, ועזרני
והושיעני שאזכה מעתה לשמירת הברית קדש באמת כרצונך הטוב,
ותצילני מעתה מפל מיני פגם הברית ומפל מיני הרהורים רעים, ותהיה
בעזרי, ותתן לי חכמה ובינה ודעת ועצה ונבונה, שאזכה להתגבר על
כל המחשבות רעות והרהורים רעים, להמלט מהם ולהנצל מהם לגמרי
בכתך הגדול, לגרשם ולשברם ולבטלם מעלי ומעל גבולי. ואזכה
ברחמיך לגרש כל הרוח שטות מקרבי, שלא יהיה שום אחיזה להרוח
שטות אצלי, רק אשברו ואגרשו ואבטלו מעלי ומעל גבולי מעתה ועד
עולם:

ותעזרני ותזכני להוציא כל ניצוצות הקדשה שנפלו על ידי בקלפות,
בין הרוח שטות והסמרא אחרא, על-ידי פגם הברית. ותעזרני
ברחמיך העצומים שאזכה לתשובת המשקל ממש, ובמקום שקלקלתי

שם אתקן ברחמי. ובכל עת ובכל מקום שירצו להתגבר עלי חסי-ושלום מחשבות רעות והרהורים רעים, שם דיקא אזהרה לשפר תאוותי ולגרש הרוח שטות מקרבי, לגרש ולסלק ולבער ולכפול כל המחשבות והרהורים רעים ממני, עד שאזהרה על-ידי-זה לברר ולהעלות כל ניצוצי הקדשה שנפלו ונתערבבו על ידי בין הקלפות, לבררם ולהעלותם כלם ולהשיבם אל הקדשה, ואל ידח ממך שום גידל כלל, ברחמי הרבים ובחסדיך הגדולים, ובזכות וכת צדיקי אמת, וקנים שבקדשה, אשר זכו לשמירת הברית באמת בתכלית השלמות. ואזהרה מעתה להמשיך עלי בכל עת ובכל שעה רוח קדשה וטהרה. ויקים פי מקרא שכתוב: "ונחה עליו רוח יהוה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהוה":

ותעזרני לקדש עצמי בקדשת הברית בכל מיני קדשות. ותמחל ותסלח לי כל מה שפגמתי עד הנה בפגם הברית, הן מה שפגמתי במחשבה דבור ומעשה, הן מה שפגמתי בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשונג או במזיד, באנס או ברצון, מנעורי עד היום הזה, על כלם תמחל ותסלח ותכפר לי אלוה סליחות, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול, ומעתה תהיה בעזרי ותושיעני ותצליחני ותעזרני בכל עת באפן שאזהרה לקדשת הברית באמת:

(מ) ובכן תרחם עלי אבי אב הרחמן אב החסד, ותושיעני ותעזרני מהרה, ותחמל עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך האמתיים, ותזכני מעתה לתקן הכללי שהוא תקון הברית, ותמחל ותסלח לי על כל עונותי וחטאי ופשעי שחטאתי ופשעתי לפניה, ובפרט מה שפגמתי לפניה בפגם הברית קדש מנעורי עד היום הזה, במחשבה

דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשונג ובמזיד באנס וברצון, הן הפגמים שפגמתי בהתר, הן הפגמים של אסור, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלות. ותעזרני ותושיעני ותצליחני מעתה מפל מיני פגם הברית, ותקדשני בקדשתך העליונה, עד שאזהרה מהרה חושה לתקן הברית בשלמות:

עזרני והושיעני אבי שבשמים, כי איני יודע כלל מה לדבר, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לפרש שיחתי על ידו, רק אני צועק אליך לכד בקול מר, ועקה גדולה ומרה באנחה ואנקה, בשועה וועקה וצעקה, בכל מיני קולות וצעקות ואנחות שבעולם. "קולי אל יהוה ואצעקה, קולי אל יהוה ותאזין אלי. קולי אל יהוה אעק, קולי אל יהוה אתחנן. אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע בדמי ברדתי אל שחת, היודך עפר הניגד אמתך". חוס וחמל עלי, חוס ורחם עלי, עזרני והושיעני וזכני לתקן הברית באמת, כי עיני צופיות לרחמיך וחסדיך האמתיים, לחסד חנם, וידי פרושות לחנינותיך. וכל עוד נפשי בי, אעק ואשוע אליך ואשב ואיחל ואצפה לרחמיך. אם כבנים אם כעבדים, אם כבנים רחם עלי כרחם אב על בנים, ואם כעבדים, עיני לך תלויות עד שתחנני ותוציאני ממסגרי. ותחלצני מפגם הברית ותמלט נפשי מני שחת. ותשמרני ותצליחני מעתה מפל מיני פגם הברית שבעולם, בידים וברגלים ובעינים ובשאר חושים, במחשבה דבור ומעשה, בכלם אזהרה להיות קדוש וטהור מפל מיני פגם הברית שבעולם. ותזכני מהרה לתקן הברית באמת בתכלית השלמות במדרגת צדיקים אמתיים, עד שאזהרה על-ידי תקון הברית לתקן כל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ופשעתי ופשעתי לפניה, וכל מיני פגמים שפגמתי בשם"ה לאיון שבתורה שהם כנגד שם"ה גידון, כלם אזהרה לתקן על-ידי תקון הברית שהוא כלליות הגידון, שהוא תקון הכללי. ואזהרה לתקן ולזכר כל הדמים

של כל השם"ה גידי, ותעביר ותבטל ותסיר מכל הדמים שלי כל מיני פגמים ועכירות ולכלוכים שהטלתי בהם על-ידי הפגמים שפגמתי בשם"ה לאוין שבתורה, וברחמיה הרבים, תסיר ותבטל כל מיני כתמים שגרמתי להשכינה כביכול על-ידי תגברת הדמים הרעים שהתגברו על-ידי עונותי הרבים, עד אשר גרמתי להשכינה כביכול בחינת דם גדות הרבה מאד, עד אשר בעונותי ירדה השכינה בגלות גדול מאד, וגרמתי בעונותי הרבים אפרשותא בין קדשא ברך הוא ושכינתיה, "היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח", כמו שכתוב: "חטא חטאה ירושלים על בן לנידה היתה":

רבונו של עולם, מה אמר מה אדבר, האלהים מצא את עוני. "נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעפר". חים ורחם עלי, ועשה למענך ולמען הצדיקים אמתיים, ולמען שמך הגדול ולמען צעקת ושאלת קדשא ברך הוא ושכינתיה, כמו שכתוב: "יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו, שאג ישאג על גורו", על גור דילה. אנכי חטאתי, והוא אסור באוקים. והיא גם היא פמר תזעק בגלותה הגדול, אשר נפרדה מדודה, והיא צועקת בקול מר, "נהי כבי תמוררים": קלני מראשי קלני מזרועי. "אוי לנו כי שדדנו". אוי לנו על נפשנו. "אוי נא לנו כי חטאנו". אוי על ימינו ושנותינו. אוי אוי לנו כי אנחנו גרמנו כל זה על-ידי חטאינו ועונותינו ופשעינו הרבים, והיא מגעלת בחובין רידן, ולבושה ובגדיה מלכלכים בכתמים מעונותינו. מה נאמר ומה נדבר. מלא רחמים, טהור עינים, טוב ומטיב לכל, חנון ורחום, עשה מה שתעשה, באפן שתזכנו לתקן כל זה חיש קל מהרה. וזכנו לתקון הברית בשלמות, באפן שאזכה על-ידי זה לתקן כל הפגמים שבעולם. ותמחל ותכפר לי על כל חטאי ועונותי ופשעי ברחמיה הרבים, ותעורר ברחמיה הדעת וקדשה, ותמשך ממנו לבנונית לברר וללבן

ולזכך כל הדמים של כל השם"ה גידין שלי, עד שיתתקנו כל הפגמים והקלקולים שבהם. ותזכני לזרק תקונים לכל המקומות הצרים והדקים שאי אפשר שיגיע לשם שום תקון, ועל-ידי תקון הברית שתזכני ברחמיה, אזכה לזרק תקונים גם לשם, עד שאזכה לתקן כל מיני פגמים בשלמות גדול בתכלית התקון ברצונך הטוב באמת:

הן על כל אלה פאתי לפרש שיחתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים, גומל לחכים טובות. "נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים". נוראות הפלא למען שמך, ועזרני והושיעני שאזכה לתקן פתי כל זה חיש קל מהרה, שאזכה מעתה לתקן תקון הברית בשלמות, ואזכה להריב ולעורר את הדעת וקדשה, ולהמשיך לבנונית וקדשה מהדעת הקדושה, לתקן פגם כל הדמים של כל השם"ה גידין, שהם כנגד שם"ה לאוין שבתורה:

חוס ותננו ומלא משאלותינו ברחמים, וזכנו מהרה לתקון הכללי בשלמות בכל הבחינות, הן תקון הברית שהוא כלליות הגידן, שהוא תקון הכללי של כל השם"ה לאוין שבתורה, הן תקון הכללי של הדבור על-ידי שבת הצדיקים, הן תקון הכללי של המישא ומתן על-ידי הצדקה, הן תקון הבגדים, לכלם תזכנו ברחמיה הרבים חיש קל מהרה, כי אתה ידעת כי אי אפשר לנו לתקן כל דבר ודבר בפרטיות כי הם רבים מאד, כי פגמנו הרבה מאד. רחם עלינו והושיענו מהרה למען שמך, וזכנו ברחמיה הרבים ובחסדיך העצומים לתקון הכללי באמת ובשלמות בכל הבחינות, ועשה למענך ולמען הצדיקי אמת ולא למעננו, ומעפר תקימנו, ומאשפות דלותנו תרוקמנו, ובכל התקונים הכלליים והפרטיים תתקננו, ובטובך הגדול תשביענו, ותשמע ותקבל צעקתנו ותפלתנו ותחנונינו, ובכל מיני טהרות וקדשות וטהרנו ותקדשנו,

ותקנים מהרה מקרא שכתוב: "ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם". חננו ועננו ושמע קול תפלותינו כי אתה שומע תפלת כל פה עמוך ישראל ברחמים. ברוך אתה, שומע תפלה:

(א) וְעֲזָרְנִי וְחַנְּנִי לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְהַצִּילֵנִי מֵעֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִשְׁמְרֵנִי בַּחֲסִדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרְאִים מִכָּל מִינֵי פֶגֶם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, שְׁלֹא אֶפְגֵּם בְּטַפִּי הַמִּחַ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמֹזֵד בֵּין בְּאַנֶּס בֵּין בְּרִצּוֹן. וּמַחֲלֵ לִי וְסֹלַח לִי וְכַפֵּר לִי עַל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בַּבְּרִית קֹדֶשׁ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְחַנְּנִי מִהֲרָה לְחֻקּוֹן הַבְּרִית בְּשְׁלֵמוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַחַנְּנִי בַּחֲסִדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי אִסּוּרִים דְּאוֹרִיתָא וְדִרְבָּנָן. וְתִזְכְּנִי לַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתַעֲזָרְנִי לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים. וְתַתִּיבָה עִמִּי תָּמִיד, וְתַחַנְּנִי מֵאֲתָדָּה דְּעָה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, לְבָרֵךְ כָּל דִּינֵי אִסּוּר וְהִתֵּר, וְאַזְכֶּה לִידַע בְּבִירוֹר כָּל הַדִּינִים לְאַמְתָּתָן, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדִידָהּ לְבָרֵךְ הַטּוֹב מִן הָרַע, הַכָּשֶׁר מִן הַפְּסוּל, הַטָּהוֹר מִן הַטָּמֵא, הַמִּתֵּר מִן הָאִסּוּר. וְתִזְכְּנִי לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְּדוֹלָה, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשֹׁמֵר וּלְעֹשֵׂת וּלְקִיָּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, בְּקִדְשָׁהּ גְּדוֹלָה, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת צָדִיק וְלִמְדָן בְּאֵמֶת. וְתִזְכְּנִי לְשִׁמִּירַת וְחֻקּוֹן הַבְּרִית בְּכָל הַבְּחִינוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לְשִׁמִּירַת בְּרִית עֲלֵיָהּ וּלְשִׁמִּירַת בְּרִית תַּתְּאָה, בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת:

(ב) וְתִזְכְּנִי לְקַדֵּשׁ אֶת פִּי בְּדְבוּרִים קְדוּשִׁים, וְתַעֲזֹר לִי לְחַנּוּן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בִּפִּי, עַד שְׁאֲזַכֶּה שִׁיתִּיבָהּ פִּי מֵלֵא בְּרַבְּתָּהּ יְהוָה וּמֵלֵא פִי תְהִלָּתְךָ. וְיִהְיוּ כָּלִי הַשְּׁפַע שְׁלִי שֶׁהֵם אִמְרֵי פִי בְּשְׁלֵמוֹת

גְּדוֹלָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי אִמְרֵי פִי. וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתוֹנוֹ תָּמִיד, וְתַבְטֵּל רִצּוֹנְךָ מִפְּנֵי רִצּוֹנִי, וְנִגְזֹר אִמְרֵי וְיָקוּם. וְתַקֵּים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הִרְחֵב כִּפִּי וְאִמְלֵאֵהוּ". וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹכָה מִהֲרָה לְקַדְּשַׁת הַבְּרִית בְּאֵמֶת, וְנוֹכָה לְחַנּוּן כָּל מִינֵי פֶגֶם הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְנוּ עַד הַנֵּה. וְזִכּוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁעָמַד בְּנִסְיוֹן, וְזִכּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁעָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אֵין מִסְפָּר וְכַפּוֹ אֶת יִצְרָם לְמַעַן שְׁמֹךְ, יִגְנוּ עָלֵינוּ, וּבְזִכּוֹתֵם וְכִתְּם תַּעֲזֹר לִי מֵעֵתָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁאֲזַכֶּה גַם כֵּן לְכַף אֶת יִצְרֵי וְתַאֲוֹתֵי. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי פֶגֶם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא אִבּוֹשׁ וְלֹא אֶכְשַׁל בְּשׁוֹם מְכָשׁוֹל וְהִרְהוֹר רַע כָּלֵל מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִזְכְּנִי מִהֲרָה לְחֻקּוֹן הַבְּרִית בְּאֵמֶת וּבְשְׁלֵמוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְאַזְכֶּה לְחַנּוּן בְּשְׁלֵמוֹת בְּרִית הַלְשׁוֹן וּבְרִית הַמַּעֲוֵר. וְתַחַנְּנִי מֵאֲתָדָּה חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, וְאַזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה וּלְקִיָּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. חוּם וְחַנּוּן וּרְחָם עָלֵינוּ וּמֵלֵא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. חַנּוּן וְעֲנָנוּ וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹנוֹ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה עִמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. "יְהוִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי".

(ג) "שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁיחִי, מִפֶּחַד אוֹיֵב תִּצַּר חַיִּי. אֲדַנִּי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אֲזָנֶיךָ קֹשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי. יְהוָה קְרֹאֲתֶיךָ חוֹשֶׁה לִּי, הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאִי לָךְ. מִכְּטָן שְׁאוּל שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתִּי קוֹלִי. קוֹלִי שְׁמַעְתָּ, אֵל תַּעֲלֵם אֲזָנֶיךָ לְרוּחֹתִי לְשׁוֹעֲתִי. אִמְרֵתִי לִיהוָה אֵלִי אַתָּה, הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנִי". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, "צִירִים אֲחֻוּנֵי בְּיִלְדָהּ אֶפְשָׁה, כִּמּוֹ הִרָה תַּקְרִיב לְלֶדֶת תַּחִּיל תִּזְעַק בְּחִבְלֶיהָ בֵּן הִינֵנִי מִפְּנֶיךָ יְהוָה". כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאֲתָנוּ, כִּי מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִתְנַפֵּר עָלֵינוּ מְאֹד עַל הַגְּלוּת הַמֵּר שֶׁל כָּל הַשְּׁבָעִין אֲמוֹת,

שהם תאוותיהם ומדותיהן הרעות, ובפרט תאוה הרעה ביותר, שהוא הרע הכולל של כל השבעין אמין, שהיא תאוה המושגל, אשר ואת התאוה הרעה והפורה מאד התגברה והתפשטה עלינו מאד, ואתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על ידי זה. אם אמרתי אספירה כמו, יכלו המון יריעות. וכמה פעמים צעקתי אליך בכמה מיני קולות ואנחות ותפלות ותחנונים, ועדין אין לי ישועה שלמה. הן אמת ידעתי, שעדין לא התחלתי לצעק כלל חלק אחד מאלף ורבבה בראוי לי לצעק, אך מה אעשה אבי שבשמים, כי אתה יודע שאי אפשר לי כלל לזעק קול הראוי לי, כי כל הקולות שבעולם אינם מספיקים לי לצעק ולזעק על צרות נפשי המרבים מאד:

ועתה אשר באתי אליך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי הראשונים והאחרונים, שתחוס ותחמל עלי בגדל חסדך, ותעשה עמי בגדל נפלאותיך, ותוציאני ותצילני ותעלני מן הגלות הפור הזה של שבעין אמין, ותרחק ותגרש ותבטל ממני כל תאוותיהם ומדותיהם הרעות, ובפרט תאוה נאוף תרחק ותגרש ותשבר ותבטל ממני בבטול גמור. ותאזין קולי הפגום ותקשיב שועתי המקלקלת ותשמע צעקתי, ותחמל על אנחתי אשר אני נאנח ונדבא מאד בשברון מתנים, ותתן בלבי שאזעק ואצעק אליך תמיד "קול גדול ולא יספ", ולא אתן דמי לך עד שתענני ותחמל עלי ותושיעני ותצילני. ותתן בלבי חכמה בינה ודעת דקדשה ועצה וגבורה למלחמה, באפן שאזכה לשבר ולבטל מעלי לגמרי תאוה נאוף עם כל התאוה ומדות רעות. ואזכה ברחמיך להוציא ולמלט את נפשי מגלות של שבעים אמות, לטהרה ולקדשה ולזככה מפל תאוותיהן ומדותיהן הרעות, ובפרט מתאוה הכלליות שהיא תאוה המושגל:

אנא יהוה, שמע קולי הפגום, הפה אונק לקול צעקתי, לקול אנחתי, לקול דמעתי, לקול תחנוני. בכל מיני קולות אני צועק אליך שומע צעקה. שמע קול צעקתנו, ונעלה ונראה קולי הפור והפגום והמקלקל לפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים תמיד, פאלו אני צועק לפניך שבעין קלון רצופים כמו היוקדת קדם הלדה. "קולי אל יהוה אזעק, קולי אל יהוה אתחנן. קולי אל אלהים ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי. הצילה מתרב נפשי, מיד בלב יחידתי". אליך שפחתי את כפי. הצל הצל, הושיעה הושיעה, הושיעה אדוני המלך. עזרני אבי שבשמים, מלטני אבי הרחמן, ראה דמעתי העשוקים, ראה בעלבון עלובים, עזר והצל נרדף כמוני, עלוב כמוני, אשר אני נרדף ממני בעצמי, ואף על פי כן איני יודע כלל איד להציל את עצמי, למלט נפשי מני שחת:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, "דלו עיני למרום, יהוה עשקה לי ערכני. ערב עבדך לטוב אל יעשקוני יודים". קומה יהוה חלצה נפשי מגלות הפור של שבעין אמות, שהם מדותיהם ותאוותיהם הרעות, ובפרט מתאוה הזאת שהיא תאוה הכלליות שלהם, כי פונתך היתה לטובתנו, והכנסת אותנו בגלות הזה של תאוותיהן ומדותיהן הרעות, כדי לגפות ולצרף נפשנו על ידי הגלות הזה, כדי שנוכח לעמוד בנסיון וצרוף הזה של תאוותיהן ומדותיהן, ובפרט בתאוה הכלליות, שהיא עקר הנסיון והצרוף של כל אדם בעולם הזה, ואי אפשר לזכות לשום התגלות בתורה ועבודה, כי אם על ידי שנתנסין ונצטרפין בתאוה הכלליות הזאת, שהיא תאוה נאוף. אבל מה אמר מה אדבר, כי "בחנת לבי פקדת לילה, צרפתי כל תמצא, ומתי כל יעבר פי". והנה באתי בעמק הגלות, ולא די שלא זכיתי לשבר הקלפה הקודמת לפני ולאכל

הפרי אחר כך, לזכות להתגלות התורה, אף גם פגמתי על ידיה מאד, עד אשר "כלו כגזון חיי ושנותי באנחה, כשל בעוני כחי ועצמי עששו": אבל אני ידעתי גואלי חי, "ואחרון על עפר יקום", ועדין יש לי תקנה גם עכשו, ואין שום יאוש בעולם כלל, על כן כל עוד נפשי בי אצק אליך, כל עוד רוחי בקרבי אצפצף לרחמיך, כל זמן שהנשמה בקרבי אצפה ואקנה ואיחל לתשועתך:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואלהי כל הצדיקים האמתיים, האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל, שתעזרני בזכות אבותינו, בזכות הצדיקים האמתיים, גבורי כח, אשר עמדו בגסיונות רבות אין מספר, וכפו את יצדם, וזכו להתגלות התורה. בזכותם וכחם עזרני והושיעני, שאזכר לשבר ולגרש ולבטל תאוה הפלילות ממני שהיא תאוה נאוף, ותהיה בעזרי תמיד בכל עת באפן שאזכר לשבר ולגרש ולבטל תאוה זו ממני לגמרי בתכלית הפטול, ואזכר לקדשת הברית ולפרישות גדול באמת, בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב. ותרחם עלינו ותמשיך עלינו קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, שזכה לתכלית הפרישות בקדשה גדולה, כמו שכתוב: "ואתה פה עמד עמדי", ותמשיך עלינו קדשתו הגדולה והנוראה, ותזכנו בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים לשבר ולגרש ולבטל מאתנו לגמרי תאוה נאוף, ונזכה כלנו אנהנו וזרענו להיות קדושים וטהורים באמת, בקדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום:

ותחמל עלינו ותעזרנו ותושיענו ותזכנו, ותתן לנו כח וגבורה ברחמיך העצומים, ותגן בעדנו ותהיה עמנו תמיד, שנוזכר בכתך הגדול, בכח וזכות משה רבנו עליו השלום, ובכח וזכות כל הצדיקים

האמתיים, לגרש ולשבר ולעקר ולבטל קלפת בלעם הרשע מן העולם, שהיא התגברות תאוה נאוף, שהיה שטוף בזמה ביותר. ותמשיך עלינו תמיד קדשת משה רבנו וקדשת כל הצדיקים האמתיים. ותזכנו מהרה לצאת מגלות של השבעין אמות, שהוא תאוה נאוף וכל שארי התאוות רעות, ותעזרנו ותושיענו לשבר ולגרש ולבטל כלם מעלינו ומעל גבולנו, חיש קל מהרה:

ותזכני ברחמיך ותעזרנו ותושיענו, ותגער בהרוח שטות וישגוען שנדבק בנו על ידי מעשינו הרעים, ותגרשו ותסלקו מאתנו ברחמיך הרבים מעתה ועד עולם, כי אתה ידעת שכל תאוותינו הרעות, ובפרט תאוה הרעה של נאוף, כלם נמשכין רק על ידי הרוח שטות והישגוען שנאחזו בנו בעונותינו הרבים, עד אשר אנו דומים כאיש שוכל וכמשגע ממש על ידי חטאינו המרבים:

אנא יהוה, חונן לאדם דעת, חוס וחננו, וזכנו לגרש ולשבר ולעקר ולבטל כל הרוח שטות והישגוען מאתנו. וזכנו ברחמיך הרבים לרוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהוה, באפן שאזכר לתקון הברית באמת כרצונך הטוב, חיש קל מהרה. ואזכר שיהיה נשלם דעתי באמת בשלמות גדול, בקדשה גדולה. אנא יהוה, חוס וחמל עלי ומלא משאלותי ברחמים, ועזרני וזכני להגיע מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך:

ועזרני ברחמיך, שאזכר לשמע חדושי תורה אמתיים מפי צדיקים אמתיים הגדולים במעלה, שיש להם כח להמשיך גשמות חדשות לכל השומעים דברי תורתם הקדושה, ואזכר ברחמיך להמשיך עלי ולקבל גשמה חדשה קדושה בכל עת, על ידי חדושי תורה שאזכר לשמע מפיהם, וללמד בספרים קדושים של צדיקים אמתיים גדולים

ונוראים, ותעזרני שיהיה געשה אצלי מחדושי תורתם סם חיים. ואזכה לציר את האור הפשוט הבא מלמעלה, בבחינת ברכה וטובה, אף-על-פי שאיני כדאי לזה, כי אתה ידעת את עצם הפגמים והקלקולים, שפגמתי וקלקלתי את כלי המחין שלי מאד על-ידי פגם הברית שהוא פגם הדעת, ומאזן יבוא עזרי לציר את האור לברכה. אף-על-פי-כן, על רחמך הרבים אני בוטח, ועל חסדיך אני נשען, ולישועתך אני מצפה, ולסליחותיך אני מקנה, שתעשה עמי כחסדיך ונפלאותיך הגדולים והנוראים, ותמלא עלי רחמים, ותעשה עמי נסים ונפלאות גדולות ונוראות, ותציר בעצמך האור הבא מלמעלה בבחינת ברכה ושלוש וחסים וטוב, וימשך עלינו האור הקדוש מלמעלה לברכה ולא לקללה, כמו שכתוב: "הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה". ויקים מקרא שכתוב: "ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם, ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך", כי אין לי שום תקוה ובעום ומבטח ומשען, כי אם עליך לבד ועל הצדיקים אמתים אשר אני נשענים עליהם תמיד, בכחם נשענתי לצעק אליך תמיד ולצפות לרחמך ולישועתך. עשה עמי מה שתעשה, באפן שאזכה בחני חיש קל מהרה לשמירת הברית באמת מעתה ועד עולם, בקדשה גדולה, ואזכה להתקדש בקדשתך העליונה, עד שאזכה לשבועים פנים של התורה הקדושה:

(מ) ותצילני ברחמך הרבים מעי פנים, ותעזרני ותושיעני ותמלטני שלא יהיה לי שום עזות דסמרא אחרא כלל, ותזכני מהרה להכניע ולשפך ולבטל עזות הגוף ותאותיו ומדותיו הרעים. ותרחם עלי ותושיעני ותצילני מכל מיני פגם הברית שבעולם, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בכלם אזכה

להיות קדוש וטהור בקדשת הברית בקדשה גדולה פרצונך הטוב באמת, בראוי לאיש ישראל, אשר בהם בחרת:

(ט) ותעזרני ברחמך הרבים שנופה לשפר תאות המשגל לגמרי באמת, ותזכני להתקדש בקדשת הברית בקדשה גדולה, בראוי לישראל עמך הקדוש אשר בהם בחרת באהבה. ותהיה עמנו תמיד, ותושיענו ותעזרנו שנופה לקדש עצמנו במתן לנו, ויהיה זוגנו רק משבת לשבת, בקדשה גדולה ונוראה, ונופה לשפר נפש המתאווה שבקרבנו, שהוא תאות הבהמיות, ויהיה זוגנו בקדשה גדולה כלי שום תאות הגוף כלל, ויהיה דומה בעינינו כאלו בופה שר. ונופה לעלות בכל פעם מקדשה לקדשה עליונה, עד שנופה להכלל בקדשתך העליונה פרצונך הטוב באמת. ונופה לשפר כל תאות הבהמיות, הן תאות המשגל, הן תאות אכילה, הן כל התאות, כלם נופה לשפרם ולבטלם לגמרי מעלינו ומעל גבולנו. ותמשיך עלינו קדשה וטהרה ממוקור כל הקדשות, ונופה להתקדש בקדשתך העליונה תמיד, ונשוב אליך באמת, ונופה לסור מרע לגמרי ולעשות רצונך הטוב תמיד:

(מ) יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה בעזרנו ותשמרנו ברחמך הרבים, ותרחיקנו מלהתחבר עם רשעים, ותשמר אותי שלא יהיה נשמע לאוני לעולם דבורים של רשעים שהם בני דעה, אשר דבוריהם הם אוררים ארסיים של גאוף, ומולידים גאוף בהשומע דבריהם. אנא יהוה, רחם עלי ותרחיקני מדבורים אלו, כי אתה ידעת כי בשר ודם אנכי, ואי אפשר לי בעצמי להיות נשמר מהם, וגם "כי בער אנכי מאיש", ואיני יודע להבחין ולידע מי הוא הצדיק, ומי הוא הרשע להתרחק ממנו, על כן עליך אני משליך את יהבי, שאתה תשמרני ברחמך הרבים, ותרחיקני מן הרשעים ולא אדבר עמהם

לעולם, ולא אשמע דבריהם בשום פעם, ואפלו בשיהיה ההכרח לדבר עמם, תגן בעדי בכחך הגדול, ותפרס עלי ספת שלומך, ותסתירני בצל כנפיך באפן שאזכר להנצל מארס דבריהם, ותשמרני ותצילני שלא יכנס בי ארסיהם ותציהם ולא יזיקו לי פגם דבריהם, ותקדשני בקדשך העליונה:

ותזכרני ברחמיך הרבים לשמירת הברית באמת, ותחמל עלינו ותהיה עמנו תמיד. ובחסדך הגדול תושיענו ותעזרנו, ותכניע ותשפר ותעקד ותבטל קלפת בלעם הרשע מן העולם, שהוא פגם תאות נאות, ותמשיך עלינו ועל כל עמך ישראל קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, וקדשת כל הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת, בזכותם תחיינו ותושיענו שנוצרה גם כן להיות שומרי הברית באמת, ותשמרנו ותצילנו מעתה מכל מיני פגם הברית ומכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני בלבולים וערפוב הדעת, ותזכרנו לקדשת הברית ולקדשת הדעת בתכלית השלמות באמת:

ותרחם עלינו ותצילנו תמיד מן הפעם ומן הקפידות, ונוצרה להיות טוב לכל תמיד, ולא יהיה בלבנו שום פעם וקפידא ושום קנטור בעולם כלל, ותקרבנו לעבודתך באמת, ונוצרה להתקשר באמת לצדיקים אמתיים, ואל התורה הקדושה, ולהשם יתברך, באמת ובתמימות ובאמונה שלמה, בהתקשרות אמיץ וחזק לעולמי עד ולנצח נצחים. טהור עינים מראות ברע, קדשנו וטהרנו מכל מיני טמאות וזהמות, ובפרט מפגם והמת תאות נאות. "הצילני מפיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים". העלני מבור שאון, מפיט הין. הצילני מפגם הדעת. הצילני, מלטיני. פרני מהרהורים רעים, ממחשבות רעות. עזרני כי עליך נשענתי, כי אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים.

וקים כי מקרא שכתוב: "וירקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם". אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי, יהוה תושיעתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

(ו) "הצילה מתרב נפשי מיד כלב יחידתי. הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני. כי סבבני כלבים, עדת מרעים הקיפוני בארי ידי ורגלי". רבוננו של עולם, הצילני מפגם הברית, הצילני מפיט שחת, מפיט הין. הצילני מדין גיהנם הקשה הפגיע על פגם הברית חס-ושלום, חוס וחמל עלי. "זכר רחמיך יהוה וחסדך כי מעולם המה". זכר ורחם והצל והושיעה את נפשי האמללה מן השאול תחתיות, כי אתה יודע הצער והרחמנות שיש על מי שפגם בבריתו, חס-ושלום, ולא זכה לחקן בחייו, שיורד למדרגה התחתונה של שאול באין עוזר וסומך, אשר אי אפשר לנו לשער בדעתנו עצם הצער והיסורים הקשים והמרים מאד מאד, ועצם הרחמנות שעליו, רק אתה לבד יודע זאת, ואתה יודע ששם בעלמא דאחי אין מועיל שום רחמנות בעולם, כי שם אין אתה וחרן כלל, ועקר הרחמנות שלך הוא מה שאתה חושב מחשבות לכל ידח ממך נדח, ואתה שולח ומזמין הרהורי תשובה בכל יום ויום לכל אחד ואחד, ואתה פושט יד לקבל שבים, ואתה מסייע ועוזר לשוב אליך באמת לכל הפאים לטהר:

על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו, חוס וחמל על נפשי היקרה, חוס וחמל עלי, חוס וחגני ופרני מפגם הברית. "הצילני מפיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאמר עלי באר פיה". הצילני ברחמיך ממרירות חרבו של מלאך המות דאית

לה תרי פיות, הצילני מן המלאכי חבלה הקשים והאכזריים הנקראים כלבים, הטורפים נפשו של הפוגם בברית חס-שלום, ומוליכין אותו לגיהנם וצוחין הב הב, הצילני מפרהם הקשה, הצילני מדינם הקשה, מדינם המר בתכלית המרירות, הצילני ממין מרירין, ממין מסאבין. חוס וחמל, חוס ורחם, חוס והצל, חוס ופרה נפשי העשויה מאד. ועורני והושיעני מעתה שלא אפגם עוד בבריתי כלל, הן במחשבה רביר ומעשה, הן בראיה ובשמיעה ובשאר חושים, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני, ולא אלה עוד בשרירות לבי. ותתן לי כח וגבורה מאתך לשבר את יצרי הרע ולכבש את תאוותי, ותתן לי יצר טוב, ויהיה לבבי ברוחני:

מריה דעלמא בלא. "אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע ברמי ברחמי אל שחת, הוירד עפר הנגיד אמתך". עשה עמי מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שתצילני מעתה מפל מיני פגם הברית שבעולם. ותגער בהרוח שטות והשגעון, ותגרשהו ותרחיקהו ויתבטלו מעלינו בבטול גמור מעתה ועד עולם. וכל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך בפגם הברית מגעורי עד היום הזה, וכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לבטלה בשוגג ובמזיד באנס וברצון, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלות. ותקבץ נדחינו מארבע בנפות הארץ, ותחזיר ותקבצם בקרשה שנית, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול, ותתנה עמי תמיד באפן שאזכה לתקון הברית בשלמות באמת ברצונך הטוב, ואזכה מעתה להתקדש בקרשה ובטהרה גדולה באמת, ולא אשוב עוד לכסלה ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ואזכה להוסיף תמיד קדשה על קדשה ולקדש עצמי במתור לי, בקרשה ובטהרה גדולה ברצונך הטוב באמת, מעתה ועד עולם:

(נח) ובכן תפני ברחמיך הרבים, בזכות שלשת אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ובכח זכות משה רבנו עליו השלום, ובזכות כל הצדיקים האמתיים, ותעורני ותושיעני מעתה שאזכה לשמירת הברית באמת, בקרשה ובטהרה גדולה. ותעורר רחמי הצדיקים האמתיים שירחמו עלינו על חלושי כח פמונו, וילחמו בעדנו, ויכניעו וישברו ויפילו ויבטלו כל הצדים הרודפים אחרינו הנלחמים עמנו בכל עת, ויכניעו ויכלו ויבטלו קלפת עמלק, שהוא פגם הברית, ממני ומעל כל עמך בית ישראל:

(נח) רבונו של עולם, עשה למען שמך, ועורני מעתה שאזכה להתחכם בחכמה אמתית ולחוס על נפשי באמת, להציל את עצמי מבאר שחת, מן השאול תחתיות, ותתנה לי נפשי לשלל, למלטה מענשים קשים ומרים חס-שלום, למלטה מחרפות ובושות גדולות, ולקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק אליך באמת, ואמהר למלט נפשי, ואנצל בצדי מיר ובצפור מפח יקוש. מלא רחמים, חוסה עלי כרב רחמיך, כרב חסדיך, כרב חנינותיך, כרב ישועתך, וזכני לשמירת הברית באמת, וחנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדשה, חכמה הטובה מפלי קרב, חכמה אמתית שאזכה להנצל על ידה מפח יוקשים. ואחמל ואחוס וארחם על עצמי מעתה, ולא אלה עוד אחרי שרירות לבי הרע. ואתה תתנה בעזרנו תמיד, והצדיקים אמתיים ילחמו לפנינו, עד שזוכה בכחם לבטל קלפת עמלק, למחות שמו וזכרו מן העולם, ויבטל פגם הברית ממנו ומזרעו ומכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

(סא) אבי שבשמים, רחם עלי. אבי שבשמים, איני יודע באיזה לשון של רחמים, באיזה לשון של צעקה, באיזה לשון של אגדה ואגדה אועק אליך, באפן שתעני ותעמד בעזרתי, ותתקן כל זה בעצמך

ובכבודך ברחמיך הרבים, כי אין לי כח לתקן כל זה, ואפלו נקדה אחת מכל אלה איני יכול לתקן, רק עליך לבד נשענתי. עזרני מלא רחמים, עזרני מלא ישועות, מלא הצלות, מלא עצות טובות, תקנני בעצה טובה מלפניך, ופני לעצה שלמה שאזכה לקימה, באפן שאזכה להנצל מעתה מכל מה שאני צריך להנצל, ואזכה מעתה על ידי עצתך השלמה לשמירת הברית קדש באמת ברצונך הטוב, ולא אפגם עוד כלל, לא במחשבה ולא בדבור ולא במעשה, ולא בשום חוש מחמשה חושים, ולא אתור אחר לבדי ואחר עיני, ולא אכלכל את דעתי עוד כלל:

(נג) **שומר הברית והחסד, רחם עלי למען שמך, וזכני מעתה לשמור את הברית קדש, שלא אפגם עוד מעתה שום פגם בברית קדש, ואזכה לקדש את עצמי גם במהר לי, בתכלית הקדשה והקרישות ברצונך הטוב באמת.** ותעזרני ותזכני ברחמיך הרבים לתקן בחיי כל הפגמים הרבים והעצומים מאד שפגמתי בברית קדש מעודי עד היום הזה. חומל דלים, חוס וחמל עלי, כי "מה אעשה ליום פקודה, וכי יפקד מה אשיבנו". אוי "מי יגור לי אש אוכלה, מי יגור לי מוקדי עולם". אנה אברח, אנה אנוס לעזרה, אנה אוליד את תרפתי. כל בעלי חמלה ותנינה תחיים ותמתים, בקשו רחמים בעדי, חמלו על צריך לחמלה כמוני, כי אין רחמנות בעולם כאשר על הפוגם נגד השם ותכרה, ובפרט בפגם הברית:

רבונו של עולם, רחם עלי ועל כל תרחוקים ממך, הצריכים לרחמים רבים. רחם עלינו למען שמך, למען הצדיקים האמתיים שומרי הברית, וזכנו מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולא נשוב עוד לכסלה. ונזכה שיתקנו הצדיקים כל מה שפגמנו בברית קדש, כי אין

בנינו לתקן פגם אחד מפגם הברית, רק על זכות הצדיקים אנו נשענים ועל פתח הגדול אנו סמוכים:

וזכנו ברחמיך הרבים להתקרב לצדיקים אמתיים שומרי הברית בתכלית השלמות, רחם עלינו והודיענו מהם, ואל תסתיר אותם מלפנינו. וזכנו לידע מהם ולהתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם קדשה וטהרה באמת, באפן שנוזפה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד:

(סח-ט) **ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים, שאזכה לתקון הברית בשלמות, ואזכה לקדש את עצמי במהר לי, ותצילני ותשמרני מהאזות הפושגל ומהאזות קמון, ותתן לי כח לשבר אלו התאזות לגמרי.** ותשמרני ברחמיך הרבים ותצילני מהרהורים רעים ומחשבות רעות. ואזכה שיהיה מחי ודעתי יד ונקי מכל מיני הרהורים ומכל מיני פסלות. ותכניע ותשפיל ותבטל את כל אויבי ושונאי הקמים עלי חנם, כי אתה יודע כי "רבו משערות ראשי שנאי חנם, עצמו מצמיחי אויבי שקר, אשר לא גולתי אז אשיב":

(סח) **יחי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיעני ותזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה מהרה להרגיש באמת כאב חטאי ועונותי ופשעי הרבים והגדולים והעצומים מאד מאד עד גבהי שמי שמים, ועמקו מתהום רבה וכברו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשנו, ונבהו מנשמת רוח אפינו, ובפרט החטאים של פגם הברית, פגם טפי הכח שיצאו ממני לכסלה, בשוגג ובמזיד, באנס וברצון, אשר אם הייתי מתחיל להרגיש עצם הכאב של הפגם הגדול והנורא הזה, איני יודע אם הייתי יכול לחיות אפלו שעה אחת, כאשר הודעת לנו על ידי צדיקיך האמתיים עצם**

הפגם הזה, אשר על ידי זה מאריכין חרפן בית המקדש ומעבבין הגאולה ומורדין את השכינה בגלות חס ושלום, וממשיכין גשמות ערטילאין במדור הקלפות, ונבראין מכל טפה וטפה מויקי עלמא, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן, וישאר פגמים עצומים ונוראים הנעשים על ידי זה, כי כל התורה תלויה בתקון הברית שהוא יסוד הכל, ובעון זה פוגמין בכל הכ"ב אותן דאורייתא, שהטפה כלולה מהם וכו' וכו'. ובאמת לפי אטום ומבלבל ומעקם כל קד עד שאיני מרגיש כלל כאב עונותי העצומים והרבים והגדולים מאד מאד, אפלו בשאני מדבר מהם. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, ואם אמר אלק פעמים אוי לי וי לי, עדן איני מרגיש כלל. מה אמר, מה אדבר, מה אתאונן; מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. אך אתה מרחם על כל בשר, ואתה צופה ומביט עד סוף כל הדורות, ואתה עתיד לתקן אותנו בלנו כאשר הבטחתנו, על-כן שטחתי אליך כפי גואל חוק, הנה בעזרי ולמדני והורני בכל עת, באיזה דרך באיזה אפן אזה לשוב אליך באמת, מרע לטוב, ממוות לחיים, כי מר לי מאד: **אבי יוצרי וגואלי ופודי, עזרני והושיעני חיש קל מהרה, שאזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם, ומול את ערלת לבי הרע, ותפתח את לבי באפן שאזכה להרגיש כאב ומכאוב עונותי העצומים, עד שאזכה לצעק מן הלב ועקה גדולה ומרה כמו שראוי לי לצעק ולצעק על עונות רבים וגדולים באלה: אוי אוי אוי. ואזעק ואצעק ואשוע אליך באמת ובלב שלם, בלב גשבר ונדבה, מקירות הלב, עד שירגישו גם כל הלבבות של כל הטפות שנמשכו ממני לכל מקום שנמשכו, הן אותן הטפות שנמשכו בהתר ונתהו מהם בני, שיחיו לארך ימים ושנים טובים, הן להבדיל, אותן הטפות שיצאו ממני לבטלה בשוגג או במזיד, וגעשה מכל טפה וטפה מה שנעשה, אוי לי וי לי, וכלם יהיה גמול לבבם, וירגישו כלם בכל מקום שהם את עצם כאבם וצערם והיכן הם**

מנחים בשאול תחתיות במקומות המטנפים שלא נתן להזכר, ויהיה געשה רעש גדול ביניהם, ויתעוררו כלם לשוב להשם יתברך באמת, ויתחילו להתגעגע ולהצטער ולכסף באמת להתתקן ולשוב אל יהוה באמת, עד שתעורר רחמיך הטובים, רחמיך הגנוזים, רחמיך הפשוטים, רחמיך הרבים, עלי ועליהם, ותעסק בתקוננו, ותגאלנו מהרה מבאר שחת מטיט היין ומכל מקומות המטנפים והמקלקלים, מכלם תגאלנו ותפדנו ותוציאנו לשלום ותתקננו, וישיב המלך את גדיחו מהרה, כי אתה חושב מחשבות לב לידח מן גדת. ומול את לבבנו לאהבה את שמך, כמה שכתוב: "ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך":

(צ) **ובכן תזכני ותעזרני ותושיעני להתגבר בכל עז לשבר ולבטל את יצרי הרע וכל תאוותי ומדותי הרעות, ותכף את יצרי להשתעבד לך, עד שאזכה לגרש ולשבר ולהכניע מעלי כל הקלפות והסטרין אוחרנין שבכל העולמות, הן שלש הקלפות הטמאות לגמרי שהם, רוח סערה, וענן גדול, ואש מתלקחת, הן הרע שבגנה הכל אזה לכלות ולשבר ולבטל לגמרי, עד שאזכה לברר בחינת נגה, לברר הטוב שבה ולהעלותה אל הקדשה, באפן שנגה יכלל בקדשה העליונה באמת וכל הקלפות הטמאות יסתלקו ויתבטלו ממני כבטול גמור ולא יהיה להם שום שליטה ואחיזה בי חס ושלום, מעתה ועד עולם ותעזרני ותזכני לשמירת הברית באמת, ותבטל ותסיר ממני קלפת הערלה, ערלת לב וערלת בשר, ואזכה להכלל באמת בקדשתך העליונה:**

(ד) **רבוננו של עולם, מלא רחמים, אתה יודע כמה אני רחוק מטהרת המחשבה, כי פגמתי מאד מאד במחשבותי בלי שעור ומספר, וחטאתי עויתי ופשעתי הרבה מאד והרע בעיניך עשיתי,**

והרפיתי לפשע נגדך מאד, ובפרט מה שפגמתי בברית קדש ובטפי המוח
הרפה מאד, והכל על-ידי פגם המחשבה, אשר לא נזהרתי במחשבותי
כלל, לתפס את מחשבותי לכל תצא לחוץ חס-ושלום. אדרבא הוספתני
חטא על פשע, ונכנסתי במחשבותי לתוך מחשבות חוץ ורעיונים
ובלבולים מערפבים ולהרהורים רעים, עד שבאתי למה שבאתי,
וסלקתי מה שקלקלתי, הכל על-ידי פגם המחשבה. מה אמר ומה
אדבר, ולפניך נגלה הכל, בוחן לבות וכליות:

(קד) "פרשתי ידי אליך, נפשי בארץ ציפה לך סלה. עיני דאבה מני
עני, קראתיך יהוה בכל יום, שטחתי אליך כפי". מלא
רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני, והורני ולמדני דרכיך האמתיים ועצותיך
הישרות בכל עת, באפן שאזכה לשוב מהרה ממעשי הרעים
וממחשבותי המגונים, עד שאזכה מהרה לתקון הברית באמת בשלמות
כרצונך הטוב. ותחנוני מאתך דעת ושכל אמתי, באפן שאזכה לידע
ולהרגיש שפלותי באמת, ולא יעלה על דעתי שום צד גאות ונגלות
ונבהות ורמות רוחא, כי באמת לפי פחיתותי לא הייתי צריך להתפלל
על זה כלל להנצל מגאות, כי מי אנכי שיעלה על לפי שום צד גאות,
אחרי שאני רחוק מאתך כל כך. אך אתה יודע איך אורבים עלי מכל
צד בכל עת, עד אשר מכלכלים דעתי בפניות וגאות, בפרט בעת שאנו
רוצים לעסוק באיזה דבר שבקדושה. על כן באתי לפניך בעל הרחמים,
יודע תעלומות, אשר במקום גדלתך שם אנו מוצאים ענותנותך,
שתחוס ותחמל עלי בכל עת, ותהיה עמי ותשמרני תמיד שלא יעלה
על לפי שום צד גאות ונבהות כלל, עד שאזכה לענוה אמתיית, באפן
שאזכה לשמירת הברית באמת, באשר הודעתנו על-ידי חכמך
הקדושים שעל-ידי ענוה וזכים לשמירת הברית. ותצילנו מענוה פסולה,
רק אזכה לענוה אמתיית כרצונך הטוב. "הורני יהוה דרכך אהלך

באמתך, יחד לבבי ליראה שמך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגואלי:

(קכ) מלא רחמים, תמל עלי ועזרני והושיעני בישועתך האמתיות. כי
בבר אמרתי לפניך כמה פעמים, שכל העצות האמתיות
והנפלאות שגלית לנו על-ידי הצדיקי אמת, אם אמנם כלם נכוחים
וישרים, כלם אהובים, כלם ברורים, כלם קדושים, וכלם עומדים ברום
עולם, אך מעצם גשמיותנו וקשיות ערפנו, קשה עלינו לקיים העצה
בעצמה, בפרט שרב הדברים כל אחד נתלה בתוכו, ואיני יודע מהיכן
ההתחלה, כי אני רחוק משמחה מחמת שפגמתי הרבה בברית קדש,
וכן להפך, קשה וכבד עלי לשוב על פגם הברית ולזכות לתקון הברית
מחמת שאני רחוק משמחה, כי עקר שמירת הברית על-ידי שמחה,
במבאר בדברי חכמינו וזרונם לברכה בכמה מקומות, ועתה מאין יבוא
עזרי, מאין תבוא תשועתי, מאין אבקש עזר ותרופה לחולה מדבא
במוני. שוטטתי בארבע פנות, תרופה לא מצאתי. שכתי אליך בבשת
פנים לשחרך אל בעת צרתי, ואתנפל ואתחנן לפניך מלא רחמים בכל
עת, מלך אוהב צדקה ומשפט, שתזכני ותעזרני ותושיעני ותלמדני
ותורני בכל עת דרכי המשפט דקדושה, שאדע ואבין ואשפיל איך לדון
ולשפט את עצמי בעצמי בכל יום ויום על כל הדברים שעשיתי, ולמצא
דרך ועצה נכונה ואמתיית שאזכה לקיימה, באפן שאשוב מעתה מכל
דרכי הרעים וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לבסלה, באפן שאזכה
לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ולעסוק תמיד במשפט דקדושה,
לשפט את עצמי בראוי, כרצונך וברצון הצדיקים האמתיים, עד שאזכה
על-ידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי, לסלק ולבטל כל המשפטים
והדינים שלמעלה ממני, שלא יהיה כח לשום מערער ומקטרג לעורר
שום דין ומשפט עלי כלל:

ותחזקנו ותאמצנו להיות בשמחה תמיד, עד שנופך על ידי השמחה לשמירת הברית קדש באמת, כראוי לאיש הישראלי הנבחר מכל העמים והלשונות. וברחמיך הרבים תשמר אתה בעצמך את בריתנו הקדוש מכל מיני פגמים שבעולם, ותעשה בנפלאותיך, ותזכנו ברחמיך מהרה לתקון הברית בתכלית התקון הנבחר באמת כרצונך הטוב, כי בעצם נפלאותיך וטובותיך וחסדיך הרבים, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים ששמרו את הברית בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, אני בטוח ונשען, שתתקן אותי ואת כל ישראל, ותהפוך הכל לטובה, עד שגם כל הפגמים מאד מאד בפגם הברית יהיו בכלל תקון הברית באמת, כי ממך לא יפלא כל דבר:

(קכ) מרומ וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, עשה עמי צדקה וחסד, וזכני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, באפן שיהיה לי תקון גדול לפגם הברית שפגמתי בגדך בלי שעור:

רבונו של עולם, אתה יודע כמה וכמה הרחקתי השפע מהקדשה עלי ידי פגם הברית והמשכתי למקום שהמשכתי, רחמנא לצלן, למקומות אשר לא נתן להזכר, ופגמתי כמו שפגמתי אשר אי אפשר לשער, אשר התקון לזה הוא צדקה לעניים הגונים דוקא, שעל ידי זה חוזרים וממשיכים השפע אל הקדשה. אבל איד זוכין לזה, כי רבו המניעות מאד של מצות צדקה, הן מחמת רע לבבנו וחסרון הבטחון והאמונה, וגם בשמתגברים ומשברים אכזריות שפלב ונותנים צדקה, אין אתנו יודע עד מה, מי הוא העני ההגון באמת אשר על ידו נזכה להמשיך השפע אל הקדשה ולתקן פגם הברית עלי ידי זה:

על כן אין לנו על מי להשען כי אם עליך, אבינו שבשמים, בזכות וכת הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם בכל דבר. אליך שפחתי את כפי, עיני תלויות אליך לבד, כי אתה לבד יודע כמה תקונים אני צריך בשביל תקון הברית אשר פגמתי בו הרבה, ואני רחוק מכלם מאד. רק על רחמיך הרבים אני בטוח ועל חסדיך אני נשען, שאתה תסבב סבות לטובה ברחמיך ותזכני לתקן אותי בכל התקונים. ותושיעני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ולעסק בצדקות, לעורר לב אחינו בני ישראל לקבל מהם צדקות הרבה בכל עת, להחזיק ידאי יהוה האמתיים, באפן שאזכה לתקון הברית בשלמות באמת, ולא אעול בכסופא קמך. "יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדיך לעולם, מעשי ידך אל תרף". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי, אמן:

(קכא) ותושיעני ברחמיך הרבים לתקן ולזכך הדמים שפקרפנו, ונזכה להכניע הדם שבתלל השמאלי שפלב, ותעזרנו שנוזכה לזכך ולטהר את לבנו מפגם ארס עבירת הדמים שיש בנו מינקותנו, עלי ידי עבירת החלב שאינו טוב שהיינו יונקים אז, אשר על ידי זה מתגבר חסד ושלום חמימות תאות המשגל. אנא יהוה, זכנו לתקן ולזכך כל זה מהרה, עד שנוזכה לשפר תאות המשגל לגמרי, ותזכנו לקדשת הברית באמת, ותרדם עלינו ועל עוללנו וטפנו ועל כל ילדי עמך בית ישראל, ותזמין ברחמיך הרבים לכל ולדותינו מיניקות כשרות והגונות שיהיה חלבם טהור וכשר, וד נצח, ותשמר ותציל את כל זרענו שלא יינקו מנשים חצופות אשר חלבם טמא, שלא ימשיכו בהם חסד ושלום ארס תאות המשגל, כי באמת אין בנו דעת לשמר זרענו מזה, רק ברחמיך לבד תשמר את זרענו שלא יינקו מחלב שאינו טוב ונד. ותעזר לנו ולזרענו תמיד, באפן שנוזכה כלנו אנחנו וזרענו לשמר את הברית קדש באמת, ולתקן ולטהר עצמנו מכל השלש מדות האלו שהזכרנום

לפניך, ועלי ידיך נזכה לשמר את היראה שלמה שבלב. ונזכה לבנות ירושלים חיש קל מהרה, ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות וליראת ממך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו. לפניו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שנוזכה עלי ידי היראה שלמה שבלב לברא מלאך שישפיע נבואה לכלי הנבואה וימשיך השפעת הנבואה בעולם, ויקים מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם"

ויתרחם עלינו, ותזכנו ותגאלנו מעצם מרירות העבדות הקשה והפכדה והמרה מאד שהיא תאות המשגל, אשר גלות ועבדות של תאוה רעה ומרה הווא עומד ומתגבר עלינו בכל עת, עד אשר מרדנו את חיינו בעבודה קשה ונעבדו בנו בפרך, כאשר אתה ידעת את נגעי לבבו של כל אחד ואחד. ובעונותינו הרבים, "כלו כגונ חיי ושנותי באנחה, כשל בעוני כחי ועצמי עששו, ויכנע בעמל לבי, נכשלתי ואין עוזר":

(ה) ויבן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, קדוש ונורא, קדוש על כל הקדושות, שתשפיע עלינו קדשתך העליונה ותעזרנו להכניע ולשבר ולכפר את יצרנו הרע להשתעבד לך, ונזכה לכפות ולשבר את תאוותינו הרעות ולכבול תאות גאוף מאתנו לגמרי. ותתן לנו מגני ארץ צדיקים אמתים, שיהיו מגנים עלינו ויכבולו מאתנו תאוה הרעה הזאת, עד שנוזכה להכניע ולשבר ולכבול החותם הקלפה, ולתקן החותם הקדשה. ותציל אותנו תמיד ממקרה לילה. ותעזר ותושיע ותגן עלינו, שנוזכה להתקדש בזוגנו בקדשה גדולה, ולא נהיה רגילים חלילה בתאוה זאת אפלו בהתר, רק להתרחק מתאוה זאת בכל מיני הרחקות. ויתרחם על פליטתנו, שנוזכה מעתה לשמר מעט

לחות ושמנוניות שבגופנו, לכלי להוציאו לחוץ חסד ושלום עלי ידי תאוה זאת, רק נזכה לשמר מאד לחותינו ושמנוניותינו, להעלותם אל המזבח בקדשה ובטהרה גדולה, ונזכה לברר ולהעלות כל הלחות והשמנוניות מפנים "החתים בשרו" לתקון החותם הקדשה, שהוא תקון המחין, ויתחזק ויתחדש מחי ודעתי בקדשה ובטהרה גדולה, בחכמה בתבונה ובעתה, ויתנוצצו המחין שלי בחכמה ובהנהגה בל ככל פעם, בקדשה גדולה. ותזכנו לקדשת התפלין באמת, שהם חותם הקדשה, כמו שכתוב: "שימני בחותם על לבך כחותם על זרועך":

אבינו, מלך אל חי וקים, אל חי חלקנו צורנו, צוה להציל ידירות שארנו משחת למען בריחתך אשר שמת בבשרנו, כי אתה ברחמיך חתמת אותנו בחותם אות ברית קדש. רחם עלינו ברחמיך הגדולים והנוראים, ועזרנו והושיענו ושמרנו מעתה, שנוזכה מעתה לשמר את החותם הקדוש הזה. הצילנו גא מחותם דסמרא אחרא, כי אתה "כל תוכל ולא יפצר ממך מזמה. כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך", ומי יאמר לך מה תעשה. חוס ויחמל ורחם גא עלינו למען שמך, ותן לנו כח המגני ארץ, שנוזכה לברר ולהעלות מחותם הקלפה לחותם הקדשה, באמור "גאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר":

ונזכנו לקים מצות תפלין כראוי בכל פרטיה וקדווקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה, ובכל טוב ובשמחה גדולה, כראוי לשמח ולגיל ולשוש מאד בשאנו זוכים להתעשר בעטרת תפארת התפלין הקדושים והנוראים מאד, שהם פתרי דמלכא. ובזכות קדשת השבעה ראשים של התרי"ג שניין הקדושים שבתפלין, שהם "שין" של שלשה ראשים ו"שין" של ארבע ראשים, נזכה להמשיך עלינו קדשת משה

משיח, שהוא רועה ישראל האמתי שכלול מכל השבעה רועים, ובכותם וכחם של משה רבנו עליו השלום ושל כל השבעה רועים, ובכות כל הצידיקים האמתיים, וזכה לשפר ולבטל תאות נאוף מאתנו, ולשפר החותם וקלפתו, ולתקן בכל מיני תקונים החותם וקדושתו. חתמנו לחיים אמתיים, מלך חפץ בחיים, למענך אלהים חיים. גואל ממנות ופודה משחת, הצילנו מבאר שחת, הצילנו נא ברחמיך הרבים מן השאול תחתיות, פדה אותנו מעזות התאות רעות, ובפרט מעזות הרע של תאות נאוף. פדה עמך מעזים, צאנך מיד גוזזים, עשה עמנו פלא לחיים:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה לבד יודע מי ומי עומדים עלינו בכל עת, אשר רוצים להתגבר חסד ושלום לסגר ולחתם אותנו חסד ושלום בכמה וכמה חותמות ודסטרס אחרא, חותם על חותם. "גדר בעדי ולא אצא, הכביר נחשתי". אבל אתה יהוה אלהים אמת וחוקמך אמת, כך לבד בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת נשעננו. בידך נפקיד רוחנו, פדה אותנו יהוה אל אמת. "באמתך הצמיחם", שפר תשפר כל חותמיהם אשר חתמו עלינו. הוציאנו נא מחותם וקלפתו. העלנו מהרה וקדשנו וטהרנו מכל הטמאות ומכל הזהמות. זכנו לשפר תאות נאוף לגמרי באמת. חתמנו נא בחותם וקדושה, חותם על חותם, לכל יגעו בנו זרים מעתה ועד עולם. וחתם לחיים טובים כל בני ברייתך, בזכות הצידיקים האמתיים אשר הם חוקמך, אשר בהם בראת וחתמת עולמך מראש ועד סוף, בזכותם וכחם תמשיך עלינו כח המגני ארץ, עד שזוכה על ידם להעלות ולברר מ"החתים בשור" לחותם הקדושה, ויתנוצצו המוחין שלנו בקדושה ובטהרה גדולה, בשכל וד נצח, ויהיה שכלנו ומחננו "הולך ואור עד גבון היום":

אנא יהוה מלא רחמים, חושב מחשבות לכל ידח ממנו נדח, הצילנו נא מטמאה הרעה הזאת. שמרנו נא והצל נפשנו ממקרה לילה. זכנו לקדש את מחשבתנו, ותמשיך עלינו קדשת המוחין עלי ידי המגני ארץ, עד שזוכה לשפר תאות נאוף לגמרי, וזכה להכלל בקדשת משה רבנו ובקדשת כל השבעה רועים וקדושה ובקדשת כל הצידיקים האמתיים, ונמשכו עלינו קדשת המוחין והתפלין הקדושים משרשם העליון. ויתזכנו להיות בשמחה תמיד, ולחזק את כח המלאכים הקדושים עלי ידי עז שמחתנו. ותמשיך לנו פרנסה טובה מן השמים בהרחבה גדולה, ויהיו כל אכילותנו ושתייתנו מכרים ומזכרים, בלי שום אחיזת תערכת כח השדים והסטרס אחרא כלל, ולא יהיה להם שום כח לחמם את האדם חסד ושלום בחמימות אש התאות הזאת. ותציל אותנו ואת כל עמך ישראל תמיד ממקרה לילה:

ידי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, מלא ישועות והצללות, מלא חמלה ורחימים, מלא טוב, "טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו", שתהיה בעזרי מעתה, ותשמרני ותצילני שלא אחטא עוד, הצילני מעתה ממקרה לילה, ולא אהרהר ביום ולא אבוא לידי טמאה כלילה. "גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב". זכני ברחמיך להיות בשמחה תמיד:

ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותצילנו ותשמרנו, אותנו ואת כל עמך ישראל, מרבנים ודגנים שאינם פשרים והגונים במעשיהם, כי אתה יודע את כל מה שהם גורמים לנו בעונותינו הרבים, ואין מי שיעמוד בעדנו, כי אין בנו כח וגבורה להכניעם ולהשפילם. אנא יהוה ברחמיך הרבים, המלך המשפט, זכנו למשפט וקדושה, והצילנו מרבנים ורבנים שאינם הגונים, המקלקלים את המשפט ופוגמים במרכבה

העליונה, בבסאות למשפט, אשר שם האהבה הקדושה שורה, ועל-ידיה נפלים אהבות נפולין משם ומכניסים תאות נאוף בעולם, ומביאין חס-ושלום טמאת מקרה לילה על-ידי עוות דתם:

רבונו של עולם, אתה יודע שאין בי דעת איד להתפלל על זה, רק עליד לבד אני משליך יחבי. "שפטני [אלהים] (יהוה) וריבה ריבי מגוי לא חסיד, מאיש מרמה ועולה תפלטני. שפטני כצדקדק יהוה אלתי ואל ישמחו לי. צדק ומשפט מכון בסאד, חסד ואמת יקדמו פניך. מלפניך משפטי יצא, עניך תחזינה מישרים". מלא רחמים, רחם עלינו למען שמך לבד, אף-על-פי שעשינו מה שעשינו, עד אשר אין לנו חס-ושלום שום מליץ ישר, אתה יהוה לבד תגן בעדנו, ותשמרנו ותצילנו מכל מה שאנו צריכים להציל בגשמיית וברוחנית, ותצילנו משגגות ומזדין ומרדים, באפן שנוקה לתקון הברית באמת. באין מליץ ישר מול מגיד פשע, תגיד ליעקב דבר חק ומשפט, וצדקנו במשפט המלך המשפט, האוחז ביד מדת משפט:

(n) ותשמרני ותצילני מן האכזריות, ומן הפעם ומן הקפידות, ואזכה להיות טוב ומטיב לכל באמת פרצונך הטוב, ולא יהיה בלבי שום פעם וקפידות ולא שום אכזריות כלל. ותשפיע עלי רחמים, שאזכה לרחם על הבריות תמיד פרצונך הטוב. ואתה תרחם עלי מן השמים ותשמר את דעתי ומחי ושכלי בקדשה גדולה, ותצילני מכלבול הדעת ומבסילות וממחשבות רעות, ואזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בכל עת בקדשה גדולה, ולא אניח לכנס בדעתי ומחשבותי שום מחשבה חיצונה וזרה כלל. ותשמרני ותצילני תמיד ממוחין דקמנות, ותשפיע ותמשיך עלי תמיד מחין דגדלות, ויהיה שכלי הולך וגדול בכל עת בקדשה ובמטהרה גדולה. ואזכה ברחמיך הרבים לזכך ולטהר ולקדש

את כל השלשה מחין שלי שבשלשה חללי הגלגלת, שהם חכמה בינה ודעת, עד אשר השלשה מחין שלי יהיו לי מחצות פרוסות בפני התאות הרעה הכלליות, שהוא תאות נאוף:

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיק אמת, גבור ובעל כח גדול, אשר יקנא קנאת יהוה צבאות, ויתפלל לפניך תפלה בבחינת דין, בכח וגבורה גדולה וקדשה, ויעשה פלילות עמו, כמו פינתם בעת שקנא על מעשה זמרי, כמו שכתוב: "ויעמד פינתם ויפלל ותעצר המגפה". ותעזרנו בזכות וכח תפלת הצדיק הבעל כח, להכניע ולשבר ולבטל תאות נאוף מעלינו וימנע כל עמוך בית ישראל מעתה ועד עולם. ותחמל על עמוך ישראל בתמלתך התוקה ובאהבתך הגדולה, ותתן כח וגבורה לתפלת הצדיק הבעל כח הזה, שתפלתו בבחינת דין תעמוד להסמרא אחרא והקלפה בבית הפליעה שלה, עד שתהיה מכרחת הסמרא אחרא והקלפה להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה כל הקדשות שבלעה, וכל הדעת והרחמנות והתפלות וכל מיני גיצוצות הקדשה שבלעה על-ידי חטאינו ופשעינו הרבים, ובפרט על-ידי פגם הברית, הפל תהיה מכרחת להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה חיש קל מהרה, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "חיל פלע ויקאנו, מבטנו ירשנו אל". ותהיה מכרחת הסמרא אחרא והקלפה לתן הקאות הרבה בכל עת ובכל שעה, עד אשר תקיא ותוציא גם עצמות חיותה ממש מקרבה ובטנה, כמו שכתוב: "משה עזר ישלח יהוה מציון, רדה בקרב איכיד", ויתגורו גרים רבים אמתיים ויתוספו על עמוך ישראל, ויבידו כל אמות העולם כח מלכותך, וידעו כלם "כי אתה הוא יהוה לבדך עליון על כל הארץ", ויתגדל ויתקדש ויתרומם ויתנשא ויתעלה בבודך על כל באי עולם, וכל בני בשר יקראו בשמך, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, כלם באחד יתנו כבוד והדר לשמך, וכבוד יהוה ימלא כל הארץ,

ויתפרסם ויתגלה אלהותך ואדנותך לכל באי עולם, ויהיה רעש גדול ופרסום שם כבודך בין כל בני אדם, וישמעו רחוקים ויבואו ויפירו בך מלכותך:

רבונו של עולם, "אתה פורדת בעוז ים, שפרת ראשי תנינים על המים. אל תתן לחית נפש חורף, חית ענייד אל תשפח לנצח". עזרנו ורחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותעזר רחמי הצדיק האמת, "ציר גאמן לשולחיו", שילחם בעדנו מלחמות יהוה ויוציא אותנו מבין שניהם של הסטרא אחרא והקלפות, ובכחו וגבורתו הגדולה ויוציא מהסטרא אחרא כל הקדשות וכל התפלות וכל הרחמנות והרעות, וכל הניצוצות הקדושים שבלעו מן הקדשה בעונותינו הרבים, ובפרט עלידי פגם הברית:

אנא יהוה רחם עלינו, חוס וחמל על מעט ימינו החרוצים בזה העולם, העובר בצל עובר ובענן פלה וברוח נושבת. ועזרנו והושיענו ברחמיך הרבים בזכות ובה הצדיקים האמתיים בעלי כח וגבורה גדולה, שנוקה על ידם לצאת משמאה לטהרה, מאפלה לאורה, משעבוד לגאולה, מגנון לשמחה, מאכל ליום טוב. חוס וחמל על נפשנו ורוחנו ונשמותינו. חוס וחמל עלינו ועל עוללנו וטפנו, כי אין צרה בעולם בצרת הנפש הזוהרה, הרחוקה מאביה שבשמים, אשר עצם הצרה הזאת אי אפשר להעריך ולקאר ולספר לא בפה ולא בכתיב ולא במחשבה ולא ברמיה, כי צרת הנפש עולה על כל הצרות והיסורין שבעולם, כי יכולין להפסיד ולאבד חס ושלום חיים אמתיים, חיי עולם ונצחיים בתום עלידי הכל מעשה תעתועים של עולם הזה הפלה והנפסד, הפורח ונשט מאד בצל עוף הפורח, ובקר הפסדנו ואבדנו מה שאבדנו. הצילנו נא מעתה, אבינו שבשמים, גאלנו נא, גואל חוק, פדנו

נא, הצילנו נא, פודה ומציל, כי אין לנו שום סמיכה ותקוה כי אם עליך ועל בנך הצדיקים האמתיים הנכללים בך, ומפלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. "דלו עיני למרום, יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני ידים. עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך. עשה עם עבדך כחסדך, וחסדך למדני". כחסדך עשה עמי. "כחסדך חני ואשמרה עדות פיד". כיונה אלמת אני מצפה לרחמיך ולישועתך האמתית. בשושנה בין החוחים, כיונה בחגוי הסלע בסתר המדרגה, בן לחצוני אויבי וצרי ורודפי מפל הצדדים ומצדי צדדים, ומכל השונאים והרוצחים העומדים עלי בכל עת, אין לי שום שונא ורוצח פמוני בעצמי, כי אני אני הוא האכזר הגדול שבכל האכזרים, אשר לא חסתי על ימי וישנותי, ולא חסתי על גופי ונפשי ורוחי ונשמותי, ולא חסתי על עוללי וטפי ועל כל הדורות העתידים לצאת ממני עד סוף כל הדורות, וחטאתי עויתי ופשעתי לפניך, והרעתי את מעשי מאד מעודי עד היום הזה. אוי לי אוי לנפשי, כי גמלתי לי מה שגמלתי. לולא רחמיך וחסדיך, אז אבדתי בעניי חס ושלום. מה אמר מה אדבר מה אצטדק, האלהים מצא את עוני. הנני לפניך באשמה רבה. לך יהוה הצדקה, ולי בשת הפנים פיוס הזה. לך יהוה הצדקה על כל הטובות והחסדים והחסים והנפלאות, פלאי פלאות אשר עשית עמי בכל יום ויום, מעודי עד היום הזה, ולי בשת הפנים על כל החטאים והעונות והפשעים והפגמים ומחשבות רעות והרהורים רעים ומעשים עכורים שעשיתי ופגמתי בכל יום ויום, מיום היותי על האדמה עד היום הזה: אבל על זה באתי לבקש ממך יהוה אלהי ואלהי אבותי, גדול העצה ורב העלילה, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, עושה נפלאות חדשות בכל עת ובכל יום ובכל שעה ובכל רגע

ורגע, שתצילני ממני בעצמי, ותזכני שאתחיל מעתה לרחם על עצמי
ברחמנות אמתי, לרחם על מעט ימי המנויים והספורים והקצובים
במספר תחת ידך, לכל אעשה עוד שום דבר נגד רצונך כלל, ולא
אפגם עוד שום פגם נגדך כלל. אם און פעלתי לא אוסית, ולא אשוב
עוד לכסלה. ותצוה להשיב לי כל המחין והדעת הקדשה שנסתלקו
ממני בעונותי הרבים, ותקדש את מחי ודעתי בקדשה גדולה בכל
הקדשות שבועולם, עד שאזכה שיהיו המחין שלי מחיצות פרוסות בפני
תאות נאוף, ולא יהיה שום שליטה ואחיה לתאנה הזאת לעלות על
דעתי ומחשבותי כלל, רק אזכה לפרס מחיצות המחין והשכל להגן בפני
התאנה הזאת, ואל ישלטו בי זרים כלל, ואזכה להיות קדוש וטהור
באמת בתכלית הקדשה והפרישות, כרצונך הטוב באמת:

אנא יהוה, אתה ידעת כי אין בננו כח לעמוד בפניהם. חוסה על עם
עני ואביון, על חלושי כח במונו היום, ותעזר את לב הצדיקים
האמתיים שילחמו בעדנו עם כל צרינו ורודפינו בגשמיות וברוחניות,
ותטהרנו מכל הטמאות ובפרט מפגם הברית, באפן שלא אתרחק ולא
אשתלח חס ושלום חוץ למחנה ישראל הקדושה, אשר כל הטמאים
ובפרט הפוגמים בברית משתלחים משם:

אנא יהוה, מלא רחמים, רחם עלי והצלני מהרה מטמאה לטהרה.
וזכני שאגן בעדי על ידי המחין והשכל בפני כל ההרהורים
ותאות נאוף, שיהיו המחין שלשה מחיצות פרוסות בפני הרהורים
ותאנה הזאת, עד שאזכה לקדשת הברית באמת. ותאסוף אותי לתוך
מחנה ישראל מחנה הקדשה, ונזכה לקים מקרא שכתוב: "והיה מחניך
קדוש", עד שנוזח למוזנא דנשמתי ולהכניע מוזנא דגופא, לבטל הגוף

לגבי הנפש, ולעבדך באמת באימה בפתח פיראה ואהבה אמיתית,
כרצונך הטוב, מעתה ועד עולם:

(יב:) **אנא** יהוה, זכני להיות מכלל הצדיקים המקימין את העולם שנברא
בעשרה מאמרות. עזרני עזרני, זכני זכני, תן לי חנינה ולא
אכר. "תעיתי בשה אכר, בקש עבדך". ואם איני זוכה לחפש ולבקש
אותך בראוי, נא אבי אדוני מלכי ואלהי, בקש אתה אותי ברחמיך
הרבים ובחסדיך הנוראים, עשה עמי פלא לחיים, בקש צאן אוכלות,
צאן גדח ואין מקבץ, בקש וחפש גדח ונשלקד ושנוא כמוני, חמל על
פגום כמוני, חוס ורחם על נבזה ונמאס כמוני. הוציאני מכל התאות
ובפרט מתאות המשגל, חלצני מהם, הצילני מהם. חמל עלי, רחם עלי,
חוסה עלי ועל עוללי וטפלי. "אל תתני בנפש צרי". אל תתן את עבדך
לפני פת בליעל. "הצילה מתרב נפשי, מיד כלב יחידתי. הצילני מטומ
ואל אטמעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים
ואל תבלעני מצולה, ואל תאמר עלי באר פיה. ענני יהוה כי טוב חסדיך,
קרב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך, כי צר לי מהר ענני".
ראה כי אזלת ידי, ראה אנחתי ואנקתי. עזרני עזרני, הושיעני, גאלני,
פרני. בחסדיך עשה עמי, בחסדיך חייני, והחזירני בתשובה שלמה לפניך,
ותמלא רחמים עלי, ותכפר ותסלח ותמחל לי על כל הטמאים והעונות
והפשעים שנטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מעזירי עד היום הזה,
ובפרט מה שפגמתי בפגם הברית:

(יג:) **אנא** יהוה אוהב צדקה ומושפט, זכני ברחמיך הרבים לקים מצות
צדקה בשלמות כרצונך הטוב, עם כל פרטיה ודקדוקיה
וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה. ותעזרני שנוזח עלי ידי הצדקה
לבטל ולשפר תאות נאוף מאתני, ותבדילנו מן הצבועים והשקרנים,

ולא תכשיל אותנו בעניים שאינם הגונים. ותשמרנו ברחמיך הרבים, שלא יהיה נפגם אצלנו חס־ושלום היחוד בִּרְכָּה קִרְשָׁה הנעשה על־ידי הצדקה, שלא יתגבר על־ידי־זה תאֹת נאוף חס־ושלום:

מִלֵּא רחמים, חפץ חסד, אל תדינני כמפעלי ואל תעשה לי כחטאי, רק תרחם עלי כרב רחמים כרב חסדך, ותשמר אותה בעצמך את הצדקה שלי שלא יינקו ממנה החיצונים חס־ושלום, ולא יהיה להם כח לפגם היחוד בִּרְכָּה קִרְשָׁה הנעשה על־ידי הצדקה שלי, ולא תתן להם כח להגביר על־ידי־זה תאֹת נאוף חס־ושלום, כי כל פונתי בהצדקה שאמתי מובני לתן, ברחמיך הרבים, הוא רק בשביל מצות צדקה לכה, כדי לעשות נחת רוח לפניך, אשר צויתנו בתורתך הקדושה לתן צדקה, והזהרת אותנו על זה מאד בכמה וכמה אזהרות, וכל פונתי בפתיחת הצדקה, לתתן ולא לקלקל חס־ושלום:

על כן באתי לפניך לשטח בפני לרחמיך, שתשמרני ברחמיך מעניים שאינם הגונים, ותהיה עמי תמיד, ותצילני ותשמרני באופן שלא יהיה שום כח ושלטיה להחיצונים לינק מהצדקה שלי, ולא יוכלו לקלקלה בשום אופן, כי אני נותן כל הצדקות שלי על דעת הצדיקים האמתיים הגדולים במעלה, והם יעלו את מצות הצדקה שלי ויעשו ויתקנו על ידה יחידים גדולים למעלה למעלה בתכלית הקדושה העליונה באמת, ויהיה לה נחת רוח ושעשועים גדולים על־ידי הצדקה שלי. ותובני לשבר תאֹת נאוף לגמרי ולזכות לתקון הברית באמת על־ידי כח וזכות הצדקה שלי:

(כו) ועתה אבי שבשמים, אב הרחמן, המלא רחמים בכל עת ובכל רגע, הורני ולמדני דרך, עצה נכונה ואמתית שאזכה לקומה, באופן שאזכה מעתה לשמירת הברית באמת, ולכלי לפגם שום

פגם חס־ושלום אפלו בהתר. ותעזרני ותושיעני ברחמיך הרבים, שאזכה לתקון פחיי מהרה כל הפגמים שפגמתי בפגם הברית מעודי עד היום הזה, בשוגג ובמזיד באנס ובקצון. ותרחם עלי ותשמרני מעתה מכל מיני פגם הברית, במחשבה דבור ומעשה. "לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני". עזרני וזכני שיאיר עלי קדשת רוחו של משיח השורה ומרחף על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ובכותו וכחו אזכה לצאת מתאֹת נאוף לגמרי, ולא אבוא לידי שום תרהור כלל ולא לשום הסתכלות הנוגע לתאֹה זאת. ותעצים עיני מראות ברע. "העבר עיני מראות שוא, בדרךך חניני". ותצילני מכל מיני פגם הברית, ותשמרני ברחמיך הרבים אפלו מריח של נאוף. מלא רחמים, שומר עמו ישראל לעד, שמרני והצילני ברחמיך הרבים. "שמרני אל כי חסיתי בך":

וברחמיך תשים שלום ביני ובין ישראל עמך, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים, ותמשיך שלום על ישראל עמך, ויהיה שלום גדול ונפלא בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, ולא יהיה שום שגאה וקנאה ומריבה וקנטור בין אדם וחברו ובין איש ואשתו, ובפרט בין איש ואשה הפזרים, אשר יחודם יקר מאד, אשר בהם תולה יחודא עלאה ושכינה שרויה ביניהם. עזר ורחם שלא תהיה ביניהם שום שגאה וקנאה, בזכות וכת הספרים הנוראים הקדושים שגשרפו ונתעלמו מן העולם בשביל זה, באשר גלית לנו על־ידי חכמיך הקדושים. ועזרנו וזכנו, שספרים אלו שגשגו מהצדיקים אמתיים מעט מהרבה, ותפשטו ויצאו בעולם, ויפוצו מעינותיהם חוצה, ויעשו פעלתם בשלמות, וימשך רוחו של משיח בעולם, ויהיה נעשה רוח קנאה לטהר את ישראל מזהמת תאֹת נאוף, שזוכה אנחנו וכל עמך בית ישראל לשבר ולבטל תאֹה זאת

מאתנו לגמרי, ולא יבוא עלינו שום הרהור ומחשבה רעה חסד ושלום, רק נזכה להיות קדושים ופרושים בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת, ולא נודק לזה כי אם בעת ההכרח בשביל קיום העולם, ונתן לנו פת לקיים מצוה זאת בקדשה ובטהרה גדולה באמת כרצונך הטוב: רבוננו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי דעתי קצרה לבאר הכל, את כל צרכי בקשותי המרבים מאד בגוף ונפש, ובפרט בענין זה של תקון הברית, שהוא יסוד הכל, אשר לא התחלתי עדן לבאר ולפרש אפס קצה מה שאני צריך להתנפל ולהתחנן לפניך הרבה, על העבר ועל ההנה ועל העתיד. אך לפניך נגלה הכל, על פני ידנה נא בעיניך באלו הייתי פורטם. עזרנו והושיענו למען שמך, שנוזכה מעתה להתקדש בקדשה גדולה ובפרט בקדשת הברית. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו ממוכך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת. "הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים, בימינך. נזראות בצדק תעננו אלהי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים". עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך. ותמהר ותחיש לגאלנו, ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם", אמן ואמן:

(לה:) ותזכני ברחמיך הרבים שיתנהג העולם תמיד עלידי המנהיג האמת, הראוי להיות מנהיג לכל ישראל, שיהיה קדוש בקדשת הברית בתכלית הקדשה והפרישות, בבחינת קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, עד שיהיה נמשך עלינו ועל כל ישראל, על כל אחד ואחד מהמתקדשים אליו, קדשתו ופרישותו העצומה, שנוזכה

גם אנחנו לקדשת הברית באמת, ולפרש מתאוה הזאת בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת:

רבוננו של עולם, רבונא דעלמא בלא, מלא רחמים, מרחם על הבריות, "זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה". עשה ברחמיך, עשה ברחמיך, עשה ברחמיך, עשה למען שמך אשר נקרא עלינו, והצילנו מעתה מתאוה המושגל. הצילנו נא מזהמא הזאת, מטנוף הזה, ממרידות מאוס השגעון של תאוה הזאת. שמרנו נא מהרהורים רעים, מהסתכלות רעים, ממחשבות רעות. רחם עלינו ברחמיך העצומים, בחסדיך הנוראים, כי גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אך השאור שבעסה מעכב אותנו, שהם תאוות עולם הזה והבלי, ועקר היא התאוה הזאת, אשר על ידה אבדנו מה שאבדנו, כמו שכתוב בזהר הקדוש, שזאת התאוה היא עקרא דיצרא בישא והיא עקרא דמסאבותא. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועשה למען הצדיקים אמתים שומרי הברית באמת בתכלית הקדשה והפרישות, וחדש עלינו חסדים חדשים אשר לא היו מעולם, וטהר לבנו מכל מיני הרהורים ותאוות רעות, ובפרט מתאוה רעה הזאת, כי "מה בצע בדמי בידתי אל שחת, היורד עפר הנגיד אמתך":

מלא רחמים, קדוש ונורא, "עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר", עשה עמנו פלא לחיים, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, וזכנו להתקרב לצדיקים אמתים הקדושים בקדשת הברית בתכלית הקדשה, באפן שנוזכה על ידם שימשך עלינו תמיד קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום שהמשיך על כל ישראל בשעת קבלת התורה, ועל ידי זה נוזכה לקבל את התורה בכל פעם מחדש, שנוזכה לקבל עלינו מעתה באמת לאמתו, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי

תורתך באהבה, ונזכה להגות בתורתך הקדושה יומם ולילה, ותאיר עינינו בתורתך, עד שנוכח לחדש חדושינן אמתיים בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ובפרט בשבתות וימים טובים, באפן שיהיו לי תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת. ואזכרה על ידי חדושי ובאורי התורה, שימשך עלי יראה גדולה ובושה נוראה מפניך, ותהיה יראתך על פני, זו הבושה, לבלתי אחטא עוד מעתה ועד עולם:

(מב:) רבוננו של עולם, עזרני והושיעני מעתה, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ונפלאותיך הנעלמות ודרכיך הנוראים, ונבני מעתה לשמר את הברית קדש באמת, ואזכרה לשוב בתשובה שלמה באמת על העבר, ולזכות מעתה לתקון הברית באמת, בכח וזכות הצדיקים אמתיים אשר זכו לתקון הברית בתכלית השלמות:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, אתה הודעתנו שכל התקונים וכל התורה כלה וכל תקון העולמות, הכל תלוי בתקון הברית קדש שהוא יסוד הכל, במבאר בכל ספרי קדש. אבל מגדל ההתנבחות שהתגבר עלינו היצר הרע מנעורינו, פגמנו הרבה בפגם הברית, כל אחד ואחד בפי פגמוי כאשר יודע כל אחד ואחד בנפשו (ובפרט וכו'), על פן אין לי עתה שום דבור איד לדבר בזה. "נאלמתי דומיה החשיתי משוב ובאבי נעבר". אך כבר הזהרתנו וחקתנו לנצח, לזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה איד שיהיה. על פן באתי לשטח בפי לרחמיך וישועתך, שתעזרני ותושיעני שאזכרה מעתה לתקון הברית באמת בשלמות פרצונך הטוב. חוס וחסני ורחם עלי והושיעני, ולמדני והורני דרכי עצותיך הקדושות והנפלאות הגלויות והנסתרות בספרי צדיקיך האמתיים, ותאיר עיני דעתי ושכלי בכל עת, באפן שאזכרה להתרחק

מתאוה הזאת ומהרהורים האלה ולמלט נפשי מהם באמת, עד שאזכרה לגרשם ולבטלם ממני לגמרי, באפן שאזכרה מעתה לתקון הברית באמת בפרצונך הטוב:

(מב:) רבוננו של עולם, מלא רחמים, אתה גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים, שהעקר הוא תקון הברית, כי זה עקר הנסיון והמתקלא של כל אדם בעולם הזה, ורק בשביל זה בא האדם לעולם הזה כדי שיתנסה בנסיון זה, ועל ידי זה יזכה למה שזכרה אם יעמד בנסיון ובצרות הזה, אשר כל התורה כלה תלויה בזה, כי שמירת הברית הוא יסוד הכל. ועתה מה אמר ומה אדבר, אחרי שפגמתי הרבה בפגם הברית כאשר פגמתי (ובפרט וכו'), "על פן דברי לעו", ואיני יודע מהיכן להתחיל לדבר. אבל כבר גזרת עלינו על ידי צדיקיך האמתיים לצעק אליך תמיד, ולהתפלל ולהתחנן לפניך תמיד בין בעליה בין בירידה לפי בחינתנו, יהיה איד שיהיה, לא נחריש ולא נשקט מלזעק ולצעק ולהתחנן אליך תמיד, כי חסדיך לא תמים ורחמיך לא כלים, כי אתה יהוה אלהינו גדלת מאד, וכגדלתך בן חסדיך ורחמיך, וכאשר לגדלתך אין חקר, בן אין חקר לרחמיך וחסדיך:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתאיר עיני בתורתך, ותורני ותלמדני שאזכרה לידע ולהשיג ולהבין דברי תורתך הקדושה, אשר צוית עלינו לבנות פגנות אלול בשביל תקון הברית. "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיני יודע הדרך כלל לבנות פגנות. רחם עלי למען שמך, וקדשני בקדשך העליונה, ופתח לפי בתלמוד תורתך, ועזרני ונבני ללמוד ולהבין כל הפגנות אלול וכל התורות השכיבים לזה, ואזכרה למצא בהם דרך נכון וישר להתקרב אליך תמיד בכל עת. ואזכרה להיות בקי בהלכה, בקי בפרצוא בקי בשוב, בקי בעל

בקי בנפיקי, ולקיים באמת ובשלמות מקרא שכתוב: "אם אפק שמים שם אתה ואציעה שאול הנד", עד שאזכה לילך בדרך התשובה באמת תמיד. ואתה ברחמיך תפתח ידך, ותהיה ימנך פשוטה לקבל שבים, עד אשר נזכה להמשיך ולתקן כל התקונים הנמשכין עלי ידי היחודים והפגנות של אלול, באפן שנוכח מהרה לתקן הברית בשלמות. וברחמיך הרבים תצוה למלאכיה הקדושים, האוחזים בידם שופרות, הקמנים לבקש ולחפש ולחפר ולחפור אחר אבדות, שישתדלו בתקון נפשנו, ויבקשו ויחפרו אחר כל האבדות שאבדנו בענינו מעודנו עד היום הזה, עלי ידי תאותינו הרעות, ובפרט עלי ידי פגם הברית, את כל מה שאבדנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים, הכל יחפרו ויחפשו וימצאו כלם מהרה, ויחזירו אותם לנו, באפן שיתקנו נפשותינו עלי ידיהם בתכלית התקון באמת ברוצח השוב:

(מ:) "אליה" יהיה אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע ברמי בדרתי אל שחת, היורד עפר היגיד אמתך. שמע יהוה וחנני, יהוה הנה עזר לי. ורחם עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצילנו מדינה של גיהנם. רחם עלינו מעתה על כל פנים, והצילנו מתאות המושגל, שמרנו והצילנו ברחמיך וחסדיך ונפלאותיך הנוראות, והיה בעזרנו שלא נרבה תאותנו אפלו בהתר, רק נזכה לזכר אז בענש הקשה והמר של הגיהנם, ולא נמלא תאותנו חסד ושלום, רק נזכה למעט תאותנו בתכלית המעוט, עד אשר נזכה לשברה לגמרי. ולא נהיה רגילים בזה כלל חסד ושלום, כי אם בשביל קיום המין, בקדשה ובטהרה גדולה, באימה ויראה ברתת וזיע, בענוה, בבשת פנים, בלי שום חציפות ועזות וסמרא אחרא כלל, מכל שכן וכל שכן שנתה גשמים בתכלית השמירה מתאווה זאת באיזה צד אסור חסד ושלום, שנוכח להתזהר ולהשמר מכל מיני צד הרהורים ומחשבות רעות ומכל מיני הסתכלות

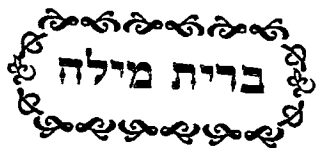
רעים, ומכל מיני פגם הברית במחשבה דבור ומעשה, בכל החושים ובכל הכחות, בכלם נהיה נזהרים ונשמרים בתכלית השמירה מכל מיני פגם הברית, באסור ובהתר בשונג ובמזיד באנש ובכרצון, באפן שנוכח להנצל מדינה של גיהנם:

רחם עלינו ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים בתמלתך וחנינותיך, כי אתה יודע גדל הצער המר והקשה מאד של גיהנם אפלו שעה אחת. רחם עלינו בתינו, ועזרנו והושיענו וזכנו שנתגבר ונכבוש את יצרנו, באפן שנציל עצמנו לגמרי מדינה של גיהנם, וכל מה שפגמנו נגדך עד הנה בפרט בפגם הברית, עד אשר "עונותינו רבו למעלה ראש" ועצמו עד גבהי שמים, וכברו מחול ימים ורפו מעפר הארץ, על הכל תמחל ותסלח לנו אלוה סליחות, חנון המרבה לסלוח, כי אין בדינו לתקן אחד מהם אף כי כלם, כי אם בתפלה ותחנונים שתחמל ותחוס עלינו, ותמחל לנו על העבר במחילה גמורה באמת, ותעזרנו ותושיענו על העתיד, שתהיה בעזרנו בכל עת ותשמרנו שלא נחטא עוד, ולא נפגם עוד שום פגם כלל בפרט בברית קדש. חמל עלינו, כי אין רחמנות בעולם כאשר על הפוגם בברית קדש. חמל עלינו אבינו שבשמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים באפן שלא נחטא ולא נפגם עוד כלל. ונזכה לשמר חקך ומצותיך ברוצח השוב כל ימי חיינו לעולם, באפן שנוכח להנצל לגמרי מדינה של גיהנם, ולא נראה פני גיהנם כלל, כי רחמיך רבים מאד מאד, ואתה שומע תפלת כל פה, ובפרט כי אנחנו בטוחים וסמוכים על פתם של הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת, אשר הם חזקוני וזרוננו לחרבות בתפלה ובבקשות ותחנונים וצעקה ושועה אליך, יהיה איד שיהיה, על פן עינינו תלויות אל רחמיך וחסדיך לכד פנינו עבדים אל יד אדונינו, עד אשר

תרחם עלינו מן השמים ותוֹפְנוּ מַעֲתָה עַל כָּל פָּנִים לַחֲקוֹן הַבְּרִית
בְּאַמֶּת, בְּרִצּוֹנְךָ וּבְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִים, וְכֹתֶם יָגֵן עָלֵינוּ:

וּבְכֵן תִּרְחַם עַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצָּרִיכִים לְמִצָּא זְוֹגָם, שְׁיֻכּוֹ
לְמִצָּא זְוֹגָם מְהֵרָה, זְוֹגָם הָאֱמֵתִי, זְוֹגָם הַהֲגוֹן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם.
וְיִזְכֶּה כָּל אֶחָד לְהַתְעוֹרֵר אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת הַהִתְקַשְׁרוֹת, לְזַכֵּר בְּהַתְכַּלִּית
וְהַסּוֹף בְּשַׁעַת שְׁבִירַת כְּלֵי חַרֶּם בַּעַת הַתְּנָאִים, שְׁיֻכּוֹר עַל יְדֵי זֶה בְּשַׁעַר
הַחֲרָסִית שְׁהִיָּה בִירוּשָׁלַיִם, שֶׁהוּא פֶתַחָהּ שֶׁל גִּיהֶנֶם, לְמַעַן לֹא יִבְגֹּד
בְּאַשְׁתּוֹ הַבְּשָׂרָה, וְיִזְהַר מִלְּגַרְשָׁה אֶפְלוֹ אִם יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִמָּוֶה
חֲסִי־וְשָׁלוֹם, כִּי יִזְכֵּר בְּעֶנֶשׁ הַמֶּר שֶׁל גִּיהֶנֶם, שְׁיֻכָּל מִמֶּנּוּ עַל־יְדֵי־זֶה, כִּמּוֹ
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבִרְכָּהּ, שְׁמִי שֵׁשׁ לֹא אִשָּׁה רָעָה אֵינוֹ רוֹאֶה פָּנָי
גִּיהֶנֶם, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה. וְכֵן יִזְכֵּר אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵם תִּהְיֶה אִשָּׁה טוֹבָה
בְּרִצּוֹנוֹ, שְׁהִיָּה זֹהִיר וְזֹהִיר מִלְּהַרְבוֹת תַּאֲוָתוֹ חֲסִי־וְשָׁלוֹם, וְיִזְכֵּר שֵׁשׁ
גִּיהֶנֶם, וְיִחַמֵּל עַל עֲצָמוֹ וְיִקְדֹּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּזִוְגוֹ בְּתַכְלִית הַקִּדְשָׁה בְּרֹאוֹ
לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי, וְיִזְכֵּר וְלֹא יִשְׁכַּח עֶנֶשׁ הַמֶּר שֶׁל גִּיהֶנֶם, שֶׁבֹא עַל פָּנֵם
הַבְּרִית חֲסִי־וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. רַחֵם עָלַי וְעַל זַרְעִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְתַסְבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לַטּוֹבָה, בְּאֶפֶן שְׁנוֹפָה לְמַלֵּט וּלְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ מִן
הַגִּיהֶנֶם וּמִכָּל מִינֵי עֲנִשִּׁים וְדִינִים בְּזֶה וּבָבֵא, כִּי "מֶה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַחֲמֵי
אֵל שְׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיָּגִיד אֱמֶתְךָ". חוּסָה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ וְהַצִּילֵנוּ
מִזַּעֲמֶיךָ, "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךָ. הַצִּילָה מִחֶרֶב
נַפְשִׁי, מִיַּד כָּלֵב יַחֲדַתִּי". חוּס וְרַחֵם וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּזִכּוֹת וּכְחַ הַצְדִּיקִים
אֲשֶׁר קָרְבּוּנוֹ אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ. "הַצִּילֵנוּ מִפֵּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצֵּלָה מִשּׁוֹנָאִי
וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם. אֵל תִּשְׁטַפְנֵי שְׂבֵלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֲנִי מִצִּילָה וְאֵל תִּאֲטֹר
עָלַי בְּאֵר פִּיָּה. עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חֲסִדְךָ, כְּרַב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלַי. וְאֵל
תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִעֲבָדְךָ, כִּי צָר לִי מִהֵרָה עֲנֵנִי. קָרְבָה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה, לְמַעַן
אוֹיְבֵי פִדְנִי. הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אֲתָה [יְהוָה] אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ

וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקֶדֶם". יְהוָה לְרִצּוֹן אֲמָרִי כִּי וְהִגִּינוֹ לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

(צ) וְתִרְחַם עַל כָּל יְלָדֵי עַמּוֹךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל הַנִּבְנָסִין לְבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרָהֶם
אֲבִינוּ, וְתִזְמִין לְכֻלָּם תְּמִיד מוֹהֲלִים בְּשָׂרִים וְהַגְנוּסִים וְאֲמָנִים
וְהִרְיָוִים בְּאַמֶּת, בְּאֶפֶן שְׁיֻכְמוּ מִצּוֹת מִלָּה וּפְרִיעָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת
בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּי אֲתָה קִדְשָׁתָּ יְדִיד מִכָּטָן וְצִאֲצִאִיו חֲתֻמָּתָ בְּאוֹת בְּרִית
קִדְשׁ, וְצוּרְתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְמוֹל אֶת בְּנֵינוּ, בֵּן שְׁמוֹנֶת יָמִים, לְהַכְנִיסָם
בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרָהֶם אֲבִינוּ. עַל כֵּן זָכְנוּ וְעוֹרְנוּ, וְתִזְמִין תְּמִיד מוֹהֲלִים
בְּשָׂרִים וְהַגְנוּסִים וְאֲמָנִים וְרֹאוּיִים לְעֶסֶק בְּמִצּוֹת נִזְרָאָה הַזֹּאת, וְתַעֲמֹד עַל
יָמֵינָם וְתַסְמְכֵם, שְׁיֻכּוֹ לָקִים מִצּוֹה זֹאת בְּשְׁלֵמוֹת תְּרֹאוֹ, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא
יִקְלָקְלוּ חֲסִי־וְשָׁלוֹם לְהַתִּינוֹק הַנּוֹמֵל עַל־יָדָם, רַק יִתְקַנּוּ אוֹתוֹ בְּכָל
הַתְּקוּנִים וְהַקִּדְשׁוֹת שְׁצָרִיכִין לְחַקֵּן וּלְקַדֵּשׁ אֶת הַתִּינוֹק עַל־יְדֵי מִצּוֹת
מִלָּה, וְיִהְיֶה גִמּוּשׁוֹ עָלָיו צֶלֶם אֱלֹהִים, צֶלֶם דְּמוּת תְּבִנָּתוֹ. וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת
שׁוֹמֵר הַבְּרִית בְּאַמֶּת וְלֹא יִפְגֹּם בְּבְרִיתוֹ לְעוֹלָם, וְיִלְכּוּ יוֹנְקוֹתָיו, וְיִזְכֶּה
לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים לְעַבְדֶּתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ, וְיִצְאוּ מִכָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל דּוֹרוֹת הַרְבֵּה עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכֻלָּם יִפְּרוּ וְיִרְעוּ אֶת שְׁמֶיךָ
הַגָּדוֹל, וְיַעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, לְמַעַן יִתְגַּלֶּה אֱלֹהוּתְךָ
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ: